

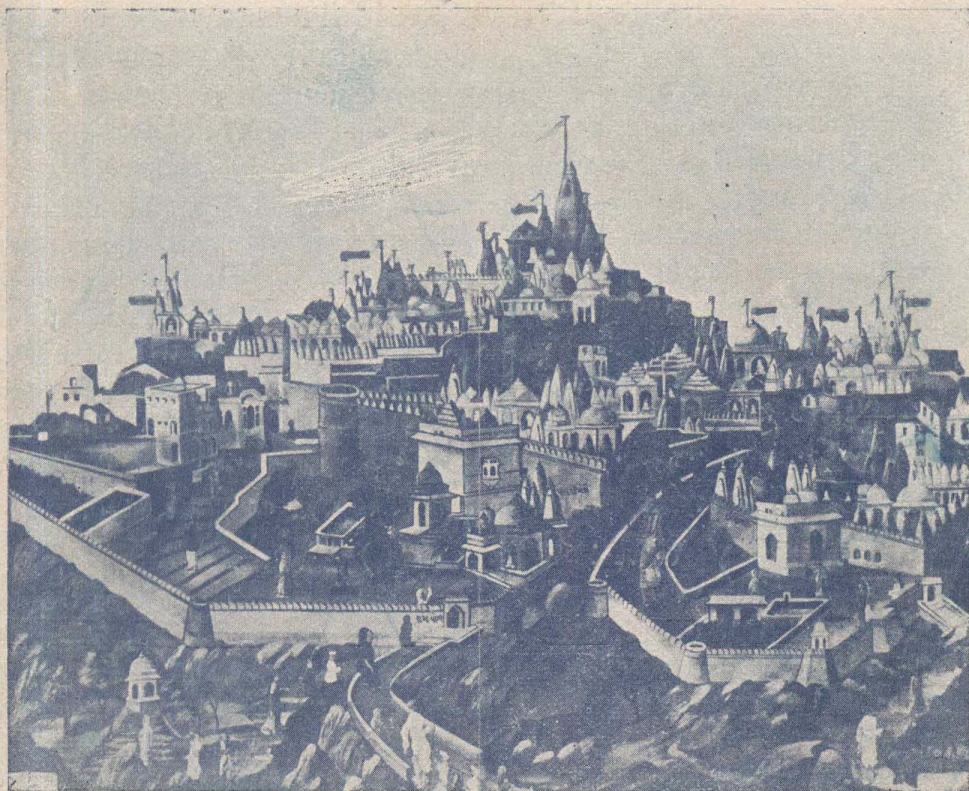
શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

SHRI ATMANAND

PRAKASH

6708

તીર્થાધિરાજ શ્રી રાવુંજય તીર્થ

પુસ્તક પર

અંક ૬

પ્રકાશક:-
શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા
ભાવનગર

ચોપ

સં ૨૦૧૧

અ-નુ-ક-મ-ણિ-કા.

૧ કહેવા કરતાં કરવું સારું	...	...	...	...	...	...	૭૬
૨ નવપદજીના પ્રાચીન ચૈત્યવંદનો ભાવાર્થ સાથે	...	...	...	...	(પં. શ્રી રામવિજયજી)	...	૮૦
૩ આત્મ આદર્શ છત્રીશી	...	...	...	...	(મુનિશ્રી કલ્યાણપ્રભવિજયજી)	...	૮૧
૪ પરમ પદસોપાન (સિદ્ધિસોપાન)	...	...	...	...	(મુનિશ્રી મહાપ્રભવિજયજી)	...	૮૨
૫ તક	...	...	...	...	...	...	૮૪
૬ મહાભિનિષ્ક્રમણ	...	...	...	...	(શ્રી આલયંદ હીરાચંદ “ સાહિત્યચંદ ”)	...	૮૫
૭ આવીશમા શ્રી શિવકર જિન સ્તવન-સાથે	...	...	...	...	(ડૉ. વલ્લભદાસ નેણુશીભાઈ)	...	૮૬
૮ પશ્ચિમના દેશોમાં જૈન ધાર્મિક અને દાર્શનિક સાહિત્યનો અભ્યાસ (પ્રો. જયંતિલાલ ભાઈશંકર દવે)	...	...	...	...	...	...	૯૨
૯ વર્તમાન સમાચાર	...	...	...	...	...	...	૯૪

શ્રી કથારત્નકોષ (ભાષાંતર દ્વિતીય ભાગ.)

કર્તા—શ્રી દેવભદ્રાચાર્ય મહારાજ.

જેમાં સમ્યક્ત્વના તેત્રીશ સામાન્ય ગુણો, પંચ અણુવતના સત્તર વિશેષ ગુણો મળી પચાસ ગુણોનું સુંદર-સરલ નિરૂપણ તથા વર્ણન, તેને લગતી પ્રાસંગિક, મૌલિક, અનુપમ નહિં જાણેલી, સાંભળેલી, વાંચેલી, નવીન પચાસ કથાઓ. અન્ય અનેક અંતર કથાઓ અને સત્પુરુષોના માર્ગો, ઝડતુ, ઉપવન, રાજ્ય લક્ષણો, સામુદ્રિક તેમ જ વ્યવહારિક, સામાજિક, રાજકીય અને નૈતિક વગેરે અનેક વિષયો દેવ, ગુરુ, ધર્મ, જિનપૂજા વગેરેના સ્વરૂપો અને વિધાનોનું વર્ણન વગેરે અનેક વિષયો આવેલા છે. પ્રથમ ભાગમાં સમ્યક્ત્વના વીશ ગુણોનું વર્ણન આપવામાં આવ્યું છે. આ બીજા ભાગમાં પાકીતા તેર સમ્યક્ત્વના અને સત્તર પંચ અણુવતના મળી કુલ ત્રીશ ગુણોનું કથાઓ સહિત વર્ણન આપવામાં આવ્યું છે. સારા કાગળો ઉપર સુંદર ગુજરાતી અક્ષરોથી આ સજ્જાના માનવતા પેટ્રન સાહેબો, લાઈફ મેમ્બરોને ધારા પ્રમાણે ભેટ આપવા આ ગ્રંથ છપાય છે. સુમારે ચાલીસ ફોર્મ ઉપરાંત કાઢિન આઠ પેજ લગભગ ચારસો પૃથ્થમાં તૈયાર થશે. આસો વદી ૦)) સુધીમાં નવા થનારા પેટ્રન સાહેબો તથા લાઈફ મેમ્બરોને પણ ભેટ આપવામાં આવશે. કિંમત સુમારે રૂ. નવ થશે,

ફરી નહીં છપાવવામાં આવતા જે અમૂલ્ય ગ્રંથો મળી શકશે માટે મંગાવો.

૧ શ્રી કલ્પસૂત્ર (ખારસા) મૂળ પાઠ.

દર વર્ષે પશુધણ પર્વમાં અને સંવત્સરી દિને પૂજ્ય મુનિ મહારાજાઓ વાંચી ચતુર્વિંશ સંધને સંભળાવે છે જેનો અપૂર્વ મહિમા છે, તે શાસ્ત્રી મોટા ટાઇપમાં પ્રતાકારે સુંદર અક્ષરોથી અને સુશોભિત પાટલીસહિત છે, જેથી પૂજ્ય મુનિમહારાજ કે જ્ઞાનભંડાર, લાઈબ્રેરી કે જૈન બંધુઓને જોઈએ તેમજ મંગાવી લેવા નમ્ર સચતા છે. કિં. રૂ. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

૨ સજ્જાયમાળા—શાસ્ત્રી શુદ્ધ રીતે મોટા અક્ષરોથી છપાયેલ, શ્રી પૂર્વાચાર્ય—અનેક જૈન પંડિતો વિરચિત, વિવિધ વિષયક વૈરાગ્યાદિ રસોત્પાદક, આત્માને આનંદ આપનાર ૧૩મા સૈકાથી અઢારમા સૈકા સુધીમાં થઈ ગયેલા પૂજ્ય આચાર્યદેવો અને પંડિત મુનિમહારાજાઓ રચેલ સજ્જાયનો સંગ્રહ આ ગ્રંથમાં આવેલો છે, કે જે વાંચતા મહાપુરુષોના ચારિત્રની ઘટના આપણી પૂર્વની જાણવાલી, અને વાચકને વૈરાગ્યક્રમ તરફ દોરે છે. પચાસ ફોર્મ ૪૦૮ પાનાનો સુંદર કાગળો શાસ્ત્રી મોટા ટાઇપો, અને પાકા બાઈડીંગથી અલંકૃત કરેલ છે. કિંમત રૂ. ૪-૮-૦ પોસ્ટેજ જુદું. માત્ર પચીસ કોપી સિલિંકે રહી છે.

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સલા-ભાવનગર.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

વીર સં. ૨૪૮૧.

વિક્રમ સં. ૨૦૧૧.

પોષ-જન્યુઆરી.

પુસ્તક પર મું.

અંક ૬

કહેવા કરતાં કરવું સારું

૬ ફી મે ૧૯૫૧ ના રોજ દિલ્હીખાતે કોંગ્રેસની મહા-સમિતિની મીટીંગ મળી હતી. સભા ચાલુ હતી તેમાં વચ્ચે ચા. પીવાનો સમય થયો. ચાની સાથે ગિરફીટ, કેળા, એવો હળવો નાસ્તો હોય જ.

સભ્યોએ તો કેળાં ખાઈ ખાઈને કેળાંની છાલ જ્યાં ત્યાં ફેંકવા માંડી, વડાપ્રધાન શ્રી જવાહરલાલ ત્યાં હાજર હતા. એમણે આ જોયું. એમને એવી ગંદી ટેવ જરાયે પસંદ નહિ. કેળાંની છાલ અધે પડેલી ને આખો મંડપ સાવ ગંદો દેખાય.

હવે કરવું શું ? મહાસમિતિમાં આખા દેશમાંથી મોટા મોટા કાર્યકરો આવ્યા હોય. એ સૌને ઠપકો પણ શી રીતે અપાય ? પણ જવાહરલાલ તો ગાંધીજી પાસેથી શીખેલા કે કોઈને ઉપદેશ આપવા કરતાં જાતે કામ કરી બતાવવું સારું. એટલે જવાહરલાલજીએ તો નીચા વળીને કેળાંની છાલો વીણવા માંડી. ઘડીભર તો ત્યાં બિભેલા બધા નેતાઓ નવાઈ પામી જોઈ રહ્યા, પણ પછી દરેકે દરેક સભ્ય તેઓની સાથે કેળાંની છાલ વીણવા લાગી ગયા.

થોડીવારમાં જ સારોએ મંડપ સ્વચ્છ થઈ ગયો.

સૌએ ઉચ્ચાર્યું “ કહેવા કરતાં કરવું સારું ”

શ્રી નવપદજીના પ્રાચીન ચૈત્યવંદનો-ભાવાર્થ સાથે

3039

લેખક. પં. મહારાજ શ્રી રામવિજયજી ગણિવર.

જિન^૧ પદ^૨ કુલ^૩ સુખ^૪ રસ^૫ અનલભિત^૬ રસ^૭ ગુણધારી;
 પ્રખલ સખલ ઘન મોહની જિણુતે ચમૂ હારી. ૧
 ઋણવાદિક જિનરાજ ગીત નય તણ વિસ્તારી;
 ભવકૂપે પાપે પડત જગજન નિસ્તારી. ૨
 પંચાચારી જીવકે આચારજ પદ સાર;
 તીનકું વદે હીરધર્મ અષ્ટોતર સો વાર. ૩

અર્થ—જિન પદ કુલ સુખ રસ-૧૨૯૬ સંખ્યાથી થતા ગુણવાળા તેમજ છત્રીશ ગુણ યુક્ત આચાર્ય ભગવંતે પ્રખલ અને જોરદાર મોહની સેનાને હરાવી; વળી ત્રીજી સૂત્ર આદિ સાત નયો કે જે તીર્થંકર પ્રભુએ અતાવેલા છે તે ૩૫ શરીરને વિસ્તાર કરનારા શ્રી આચાર્ય ભગવંતે છે; ભવકૂપે કૂપમાં પડેલા પ્રાણીઓને તેઓ તારનારા છે તેમજ પાંચ આચારવાળા જીવને આચાર્યપદ પ્રાપ્ત થાય છે; આવા આચાર્ય મહારાજને શ્રી હીરમુનિ એક સો આઠ વાર વંદન કરે છે.

વિસ્તૃત ભાવાર્થ—આ ચૈત્યવંદનમાં સમસ્યાઓ સંખ્યાવાચક આવે છે, અહિં જિન શબ્દથી ૧, પદ શબ્દથી ૨, કુલ શબ્દથી ૬, અને સુખરસથી ૬ લેવા. તેથી ૧૨૯૬ સંખ્યા થાય છે. આવા ગુણસંપન્ન આચાર્ય ભગવંતો હોય છે, પચિંદ્રિયસંવરણો સૂત્રમાં એક છત્રીશી છે, દશ સમાચારી, દશ ચિત્તની સમાધિ, સોળ કપાય ત્યાગ તે બીજી છત્રીશી, બાર અંગ, બાર ઉપાંગ, દશ રુચિ અને બે શિક્ષારૂપ ત્રીજી છત્રીશી, આઠ અષ્ટાંગ યોગ, આઠ કર્મવિચારણા, આઠ મહાસિદ્ધિ, આઠ દષ્ટિ અને ચાર અનુયોગ મળી ચોથી છત્રીશી—એ રીતે વિવિધ પ્રકારવાળી છત્રીશ છત્રીશીઓ ગ્રંથાંતરમાં આવે છે; બાકીની ગીતાર્થો પાસેથી જાણી લેવી અને ૧૨૯૬ ગુણ મેળવવા. વળી આગળ ઉપર પણ અમુક સંખ્યાત્મક સમસ્યાઓ આવશે; પ્રસ્તુત સમસ્યામાં એક જ ક્ષેત્રમાં એક જ તીર્થંકર હોય તેથી એક સંખ્યા, પગો બે હોય તેથી પદની બે સંખ્યા, કુલ-નંદકુલ-ની સમસ્યાથી નવ લેવા, અને સ્વાદના છ રસો હોવાથી છ સંખ્યા ગણવામાં આવી છે. અનલનો અર્થ અગ્નિ તેની સમસ્યા ત્રણ, અને રસ છ એ રીતે છત્રીશની સંખ્યા થાય છે. આચાર્ય ભગવંતે ધણી પ્રખલ એવી મોહરાજની સેનાને હરાવી છે. વળી તીર્થંકર પ્રભુએ ઋણસૂત્ર આદિ નયો અતાવેલા છે તે નયરૂપ શરીરને વિસ્તૃત અતાવે છે તે નયો સાત પ્રકારે છે. વિસ્તારથી અસંખ્ય પ્રકારો અતાવેલ છે. નૈગમ, સંગ્રહ, વ્યવહાર, ઋણસૂત્ર, શબ્દ, સમભિરૂઢ અને એવંજૂત એમ સાત નયો છે તેના સાતસો અને છેવટે અસંખ્ય ભેદો થાય છે; જૈન શૈલિનું ચક્ર નય-૩૫ ધરીને આધારે ચાલે છે; આ નયનું સ્વરૂપ જાણનારા આચાર્યભગવંતે હોય છે; વળી પાપના સેવનથી ભવકૂપમાં પડતા જગતના જીવોને તારનાર આચાર્ય ભગવંતે છે. તેઓ પંચ આચારવાળા આત્માને આચાર્યપદમાં સ્થાપન કરનારા હોય છે; પંચાચારના નામો આ રીતે છે. જ્ઞાનાચાર, દર્શનાચાર, ચારિત્રાચાર, તપાચાર અને વીર્યાચાર; આ પાંચ આચારોના અનુક્રમે આઠ, આઠ, આઠ, બાર અને ત્રણ એમ ઓગણચાલીશ ભેદો છે; અને એકેક આચારના ભેદ પ્રમાણે અતિચારો છે, આચાર્ય ભગવંતો પાંચ આચારોનું પાલન કરે છે—કરાવે છે, અતિચારો તજે છે અને તજવે છે; આવા આચાર્ય ભગવંતને ચૈત્યવંદન કરતાં કવિરત્ન હીરધર્મ ૧૦૮ વાર વંદન કરે છે; એકસો આઠની અથવા એક હજાર આઠની સંખ્યા મંગલભૂત છે; પંચ પરમેષ્ઠિના ૧૦૮ ગુણ હોવાથી એક સો આઠ વાર વંદન થાય છે. એ વ્યવહાર ધર્માત્મક સૂચન છે. આ રીતે ત્રીજી આચાર્ય પદનું વર્ણન સંપૂર્ણ થયું.

આત્મ આદર્શ છત્રીશી

સંગ્રાહક—મુનિ કલ્યાણપ્રભવિજયજી-પૂનાસીટી.

- ૧ જો તમારે ખાવાની ઇચ્છા થાય તો ગમ (ખામોશ) ખાજો.
- ૨ " " પીવાની " " તો જ્ઞાન સુધારસ પીજો.
- ૩ " " હસવાની " " ધર્મકાર્યો કરીને જ હસજો.
- ૪ " " બોલવાની " " હિતકર અને મિષ્ટ વચન બોલજો.
- ૫ " " મસ્ત બનવું હોય તો શ્રી વીતરાગ પ્રભુની ભક્તિમાં મસ્ત બનજો.
- ૬ " " ગુલતાન થવું હોય તો શ્રી પ્રભુગુણ ગાનમાં ગુલતાન થજો.
- ૭ " " જીતવાની મરજી થાય તો કપાય શત્રુઓને જીતી લેજો.
- ૮ " " વશ કરવાની ઇચ્છા થાય તો, પાંચ ઇન્દ્રિયોને વશ કરજો.
- ૯ " " શાન્તિ મેળવવાની " " આત્માની અપૂર્વ શાન્તિ મેળવજો.
- ૧૦ " " સ્નાન કરવાની " " જ્ઞાનગંગામાં સ્નાન કરજો.
- ૧૧ " " તરવાની ભાવના થાય તો, સંસાર મહાસાગરને તરજો.
- ૧૨ " " મારવાની " " મનમકંટને મારજો.
- ૧૩ " " તજવાની ઇચ્છા થાય તો, મિથ્યાત્વને તુરત તજ દેજો.
- ૧૪ " " નાશ કરવાની " " રાગદ્વેષનો નાશ કરજો.
- ૧૫ " " નિકંદન કાઢવાની મરજી થાય તો, પૂર્વનાં પાપ તથા અધર્મનું નિકંદન કાઢજો.
- ૧૬ " " ચૂરો કરવાની ઇચ્છા થાય તો કષ્ટ કર્મના ચૂરેચૂરા કરજો.
- ૧૭ " " લોભ કરવાની " " તો તપસ્યાનો લોભ કરજો.
- ૧૮ " " તોડફોડ કરવાની " " તો વિષયવૃત્તિની તોડફોડ કરજો.
- ૧૯ " " સુવાની " " તો જયણાપૂર્વક સંચારે સુજો.
- ૨૦ " " જાગૃત થવાની " " તો પ્રમાદ દશામાંથી જાગૃત થજો.
- ૨૧ " " ચાલવાની " " તો જયણાપૂર્વક ધર્માસમિતિ સાચવીને ચાલજો.
- ૨૨ " " ભાગવાની " " તો દુર્જનથી દૂર ભાગજો.
- ૨૩ " " વધવાની ભાવના થાય તો ધર્મકરણીમાં આગળ વધજો.
- ૨૪ " " વતન કરવું હોય તો, વિવેકભયું વતન કરજો.
- ૨૫ " " દંઢ કરવાની ભાવના થાય તો, સમકિતને દંઢ કરજો.
- ૨૬ " " રીસ કરવાની ઇચ્છા થાય તો ક્રોધ ઉપર જ રીસ કરજો.
- ૨૭ " " પ્રીતિ કરવાની " " તો સુદેવ, સુગુરુ, સુધર્મ સાથે કરજો.
- ૨૮ " " સદ્ગતિ સાધવાની " " તો અલ્પચર્યનું પાલન કરજો.
- ૨૯ " " ભવબ્રમણ્ય ટાળવું " " તો સોળ પ્રકારની શ્રેષ્ઠ ભાવના ભાવજો.
- ૩૦ " " મુક્તિમંદિરમાં બિરાજવું હોય તો શ્રેષ્ઠ સંયમ સાધજો.
- ૩૧ " " નિંદા કરવી હોય તો સ્વઆત્માની નિંદા કરજો.
- ૩૨ " " વ્યસન રાખવું હોય તો, દાન દેવાનું વ્યસન રાખજો.
- ૩૩ " " લૂંટવાની ઇચ્છા થાય તો જ્ઞાનધનની લૂંટ કરજો.
- ૩૪ " " આશીષ મેળવવી હોય તો સૌનું બહુ કરજો.
- ૩૫ " " માયા-કપટ કરવું હોય તો, મોહને છોડજો.
- ૩૬ " " રાવું હોય તો, તમારાં દુષ્કૃત્યોને સંભારીને રાજો.

પરમપદ સોપાન (સિદ્ધિસોપાન)

મુનિ શ્રી મહાપ્રભવિજયજી

અનાદિ કાલથી ચાલતા આવતા અને અનંત કાળે પણ નહિ અટકતા એવા આ સંસારમાંથી અનંતા આત્માઓ સત્ય, સ્થિર અને પૂર્ણ સુખના સ્થાન એવા પરમપદને પ્રાપ્ત થયા છે, તે આત્માઓ એક કૂદકે કંઈ અકસ્માત્ કૃતકૃત્ય થયા ન હતા; પણ જ્યારે ખીજાઓ ધૈર્ય નિદ્રામાં ધૈર્યતા (વિષય વિલાસમાં મસ્ત હતા) ત્યારે તે સંસારથી વિરક્ત બની, ઉચ્ચ માર્ગે ચડતા શુભમય જીવનદ્વારા પોતાનો પંથ કાપતા રહ્યા હતા અને પુરુષાર્થને જ પોતાનો જીવનમંત્ર બનાવ્યો હતો. પુરુષાર્થજ અક્ષય-અનંત-અપરિમિત સુખનું અનુપમ અક્ષર સાધન છે.

સાચા સુખની કે પરમપદની પ્રાપ્તિ અક્રમે નહિ પણ ક્રમે થાય છે. શારીરિક આરોગ્ય માટે પ્રથમ રોગનું સાચું જ્ઞાન અને તે પછી રોગનો વિશ્વાસ (શ્રદ્ધા) આવશ્યક છે. સામાન્ય પણ ઉપાય ન કરે-વામાં આવતા લયંકર રોગમાં પરિણમી તે જીવલેણ બની શકે છે. તેથી સામાન્ય રોગ પણ ખરાબ લાગતા રોગમાત્ર અસાર લાગે. રોગની અસારતા જાણતા રોગ ઉપરનો પ્રેમ જાય અને તેના ઉપર અરુચિ પ્રગટે. રોગ ઉપરની અરુચિથી આરોગ્યની રુચિ થતાં, આરોગ્યનો પુરુષાર્થ થતાં, આરોગ્યની પ્રાપ્તિ થાય. તેમ સાંસારિક સુખનાં સ્વરૂપનું જ્ઞાન (૧) સાંસારિક સુખના સ્વરૂપની શ્રદ્ધા (૨) સાંસારિક સુખ ખરાબ લાગવું (૩) સંસારની અસારતાનો જાણ (૪) સંસારની અરુચિ (૫) મોક્ષની રુચિ (૬) મોક્ષ માટે પુરુષાર્થ (૭) અને મોક્ષની સાધના (૮) ક્રમે થાય.

भवस्वरूपविज्ञानात्, तद्विरागाच्च तत्त्वतः।

अपवर्गानुरागाच्च, स्यादेतत् नान्यथा क्वचित्॥

ઉપર્યુક્ત શ્લોકમાં સૂરિપુરંદર શ્રી હરિભદ્રાચાર્ય જણાવે છે કે-સંસારના સ્વરૂપના જ્ઞાનથી સંસારની પરમાર્થતઃ વિરક્તિ-દ્વેષ થતાં અને મોક્ષનો રાગ થતાં મોક્ષ માટેનો પુરુષાર્થ શક્ય બને છે.

જગતના સઘળા દર્શનકારો મોક્ષની સાધનાના માર્ગ વિષે એકમત ધરાવે છે, તે સંબંધમાં કાઠનો પણ વિરોધ નથી. સાચું જ કહ્યું છે કે—

(સ્તમ્ભરા)

प्राणाघातानिवृत्तिः, परधनहरणे, संयमः

सत्यवाक्यम्,

काले शक्त्या प्रदानं, युवतिजनकथा, मूकभावः
परेषाम् ।

तृष्णास्रोतो विभंगो, गुरुषु च विनयः,

सर्वभूतानुकंपा,

सामान्यः सर्वशास्त्रेष्वनुपहतविधिः,

श्रेयसमेष पन्थाः ॥

ઉપર્યુક્ત શ્લોકમાં મહર્ષિ શ્રી ભર્તૃહરિ જણાવે છે કે-અહિંસા, સત્ય, અસ્તેય, બ્રહ્મચર્ય, અપરિગ્રહ-દાન, નિરુદ્ધા, ગુરુવિનય અને સર્વ જીવોની દયા-એ-સર્વ શાસ્ત્રમાં અવિરુદ્ધ એવા મોક્ષનો પંથ છે.

તો એ માટે અવશ્ય પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ.

Lives of great men all remind us,
We can make our lives sublime
Longfellow.

મહાપુરુષોના ચરિત્રો અનુકરણ કરવા લાયક દૃષ્ટાંત તેમજ આપણી સ્થિતિનું જ્ઞાન કરાવનાર માનસિક દર્પણ છે. મનની અંદર ઉત્પન્ન થતાં દુર્જય દુષ્ટ વિકારોની સામે બહાદુરીથી લડવું જોઈએ જે તેમના ઉપર જય મેળવે છે તે ત્રણ જીવનનો જીતનાર છે. ભગીરથ પ્રયત્ન સિવાય આત્મિક સુખ આપોઆપ તમને ભેટી પડે એવો ખ્યાલ સ્વપ્નામાં પણ લાવવા જેવો નથી. આત્મિક વિશુદ્ધિને અટકાવનાર વિચારો અને આચારોને જલાંબલિ આપરી જોઈએ અને આત્મસત્તાગત વિશુદ્ધિને લક્ષમાં રાખી તેવા વિકાસોનું વિસર્જન કરવું જોઈએ.

❀ (૮૨) ❀

પરમપદ સોપાન

૯૩

પરમપદના ક્રમની સમજ.

(૧) સાંસારિક સુખના સ્વરૂપનું જ્ઞાન.

૧ ઇષ્ટ પંચપ્રકારના વિષયના ભોગથી ઉત્પન્ન થનારું

૨ વ્રણ, ગડચુમડ, રોગાદિના ઉપાયાદિની જેમ દુઃખના ઉપાય સદૃશ.

૩ સત્યકી વિદ્યાધર, સુશ્રૂમ અને અલક્ષ્યત ચક્રી વિગેરેની જેમ નરકાદિના ફલના કારણે પરિણામે વિરસ.

૪ સ્વદેવકાલીન. ૫ ચિરકાળ દુઃખવાળું

૬ પુન્ય ફલવાળું. ૭ નાનાવિધ પરાભવ, ઇષ્ટવિશેષ, અનિષ્ટસંયોગ વિગેરે દુઃખથી મિશ્ર. ૮ એટલા માટે સંસારિક સુખ તત્ત્વતઃ દુઃખજ છે.

ન્યાયાચાર્ય ઉપાધ્યાયજી શ્રી યશોવિજયજી મ. સાંસારિકસુખ અને મોક્ષસુખ વર્ણવતા જણાવે છે કે-

શિખરિણી.

પરાધીનં શર્મ ક્ષયિ વિષયકાંક્ષૌઘમલિનમ્
મથે ભીતિસ્થાનં, તદપિ કુમતિસ્તત્ર રમતે ।
બુઘાસ્તુ સ્વાધીનેઽક્ષયિણિ કરણૌત્સુકયરહિતે
નિલીનાસ્તિષ્ઠન્તિ, પ્રગાલિતમયાઽઽધ્યાત્મિક-
સુખે ॥

આ શ્લોકમાં સાંસારિક સુખને પરાધીન, નાશ-વંત, વિષયની કાંક્ષાથી મલિન અને ભવમાં અનેક ભયનું સ્થાન જણાવી અને ફક્ત કુલુદ્ધિ આત્માઓને આનંદનું સ્થાન બતાવી કારમું-ભયંકર; અને મુક્તિના સુખને સ્વાધીન, શાશ્વત, ઇન્દ્રિયોત્તી ઉત્સુકતા-રહિત અને નિર્ભય જણાવી અને નિર્મળ યુદ્ધિ-વાળાને આનંદનું સ્થાન બતાવી મનોહર-ભદ્રંકર બતાવ્યું. આ ઉપરથી જ્ઞાનીઓએ જગતના પ્રાણીઓને અસત્ય-અપૂર્ણ અને અસ્થિર સુખ છોડાવી સત્ય-પૂર્ણ અને સ્થિર સુખમાં લઇ જવા પર્વત જેટલા શાસ્ત્રો ખડકાવી દીધા. અજ્ઞાનીઓને દુન્યવી પદાર્થોના સેવનમાં સુખ

દેખાય છે જ્યારે જ્ઞાનીઓને તેના ત્યાગમાં સુખ દેખાયું, માટે સાચા સુખી બનવા છોડવાનું કહ્યું. આપણે આ સમજી મન-વચન અને કાયાદ્વારા આત્માને નિર્મળ બનાવવાને બદલે નિર્મળ બનાવી સુખી બનવું જોઇએ.

(૨) સાંસારિક સુખના સ્વરૂપની શ્રદ્ધા.

ઉપર મુજબ સાંસારિક પદાર્થોનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી તેને હૈયામાં જગ્યાવનું જોઇએ-શ્રદ્ધા કરવી જોઇએ-માન્યતા કરવી જોઇએ. તેમ અને તો જ જ્ઞાન લાભ-કારક.

(૩) સાંસારિક સુખ ખરાબ લાગવું. ઉપર મુજબ સાંસારિક સુખની માન્યતા થાય તો તે ખરાબ લાગે. તેમ લાગે તો તેની ઉપરનો પ્રેમ જય અને દ્વેષ આવે.

(૪) સાંસારિક સુખ અસાર. સારુએ સાંસારિક સુખ ખરાબ લાગે તો સંસારમાં સારજૂત લાગવા જેવું કંઈ ન રહે. એમ થતાં સંસાર અસાર ભાસે.

(૫) સંસાર અરુચિ. સંસાર અસાર ભાસે તો તેના ઉપરનો પ્રેમ જય અને અરુચિ થાય.

(૬) મોક્ષની રુચિ. સંસારની અરુચિ થાય તો સારું સ્થાન શોધી રુચિ કરવાનું મન થાય. સારું સ્થાન તો મોક્ષ જ છે, માટે મોક્ષની રુચિ થાય.

(૭) પુરુષાર્થ. મોક્ષની રુચિ વાસ્તવિક થાય તો સઘળું છોડી તેને માટે તનતોડ પુરુષાર્થ કરવાનું મન થાય અને તેનો અમલ બને.

(૮) મોક્ષની સાધના. પુરુષાર્થ અમલમાં આવતાં મોક્ષની પ્રાપ્તિ ખરેખર થાય.

ઉપર મુજબના ક્રમના વિવેચનથી સમજાય કે પુરુષાર્થના આદર સિવાય મોક્ષપ્રાપ્તિના ક્રમમાં જણાવેલ એકથી જ સુધીના પદાર્થોની પ્રાપ્તિ નિષ્ફળ બની જાય. પુરુષાર્થ આવતાં બધાએ (પૂર્વના પદાર્થો) કાર્યસાધક બની ખરેખર ઉપયોગી બને. આ વિચારણાથી પુરુષાર્થ ધણ જ અગત્યનો પદાર્થ વિવેકને લાગ્યા વગર નહિ રહે.

૮૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

પુરુષાર્થ જગાડવા કે અમલમાં લાવવા આત્માએ પુરુષાર્થના પાંચ અંગ સમજી, સ્વરૂપ હેયામાં લાવી ખરેખર ઉત્સાહથી તે ફેરવવા બેઠ્યો. અંગો નીચે મુજબ:—

પુરુષાર્થની પંચાંગી.

૧ ઉત્થાન. આજસ મરડી ઊભા થવું; જડતા છોડી જાગૃત થવું; નિરાશા કે નાશીપાસનો ત્યાગ કરવો અને પ્રમાદ માત્રનો પરિહાર કરી કર્તવ્ય બજાવવા તત્પર થવું.

૨ કર્મ. નિશ્ચયપૂર્વક કામે લાગવું. ઉદ્ધમ કરવા મચી પડવું. કર્તવ્યનો સ્વીકાર કરવો કે ફરજ પર ચડી જવું.

૩ બળ. સ્વીકૃત કાર્યમાં કાયા, વાણી અને મનના બળનો અને તેટલો વધારે ઉપયોગ કરવો—એટલે તેમાં પ્રાણી પરાવવા.

૪ વીર્ય. સ્વીકૃત કાર્યને પાર પાડવામાં આનંદ માનવો, ઉદ્દાસ રાખવો કે ઉમંગ ધરાવવો.

૫ પરાક્રમ. અંતરાયો, મુશ્કેલીઓ, પરીવહો કે વિદ્વો સામે ધૈર્યપૂર્વક ઊભા રહેવું અને તેમને ઓળંગી જવાની ધીરતા ખતાવવી.

પડવું કે ચઢવું એ મનુષ્યના પોતાના હાથની વાત છે. મનઃ એવ મનુષ્યાણાં કારણં વેદ્યમોક્ષયોઃ ॥ જે મનુષ્યો ગમાર બની ગફ-લતમાં રહે છે તેઓ અધઃપતનના અધઃકૂપમાં અવશ્ય ગળી પડે છે. જે સમજી થઈ પુરુષાર્થને સાધે છે તેઓ મુક્તિસુખના મિનારા પર અવશ્ય ચડી જાય છે.

તેટલા માટે પહેલી તકે આજસ છોડી ઊભા થવું, જડતા છોડી જાગૃત થવું, નિરાશા કે નાશીપાસનો ત્યાગ કરી પ્રમાદનો પરિહાર કરી, કર્તવ્યનું પાલન કરવા તત્પર બનવું,—વિગેરે ઈચ્છવાયોગ્ય છે. કર્તવ્ય એ જ ઉદ્દાસ-મય આરાધન કે મંગલમય મુક્તિ માટેનો પરમ પુરુષાર્થ છે. જરૂર વિવેકીએ તેને અમલી બનાવવો ઘટે.

તક.....

તમારા મતની સમ્યર્થ પર તમારો જો પૂર્ણ આત્મ-વિશ્વાસ હોય તો તકની વાટ જોઈને નિષ્ક્રિય બેસી રહેશો નહિ. તક આવવાની નથી પણ તમારે ઊભી કરવાની છે. તમારા મનમાં પ્રામાણિકતા હશે તો નબળી તક પણ બળવાન બની જશે. તકને તકાસીને બેસનાર કેટલાંય નિર્માલ્ય માણસો કાંઈ પણ મહાન કાર્ય કર્યા વિના, જગતમાંથી રડતા રડતા ચાલ્યા ગયા. મર્દ તો તે જ છે કે જે જીવનની પ્રત્યેક પળને મહામૂલી સમજી-અપૂર્વ તક સમજી-કાર્ય કર્યો જ જાય છે.

—મોતીની બેતી

મહાભિનિષ્ક્રમણ

કવિ-સાહિત્યચંદ્ર આલચંદ હીરાચંદ—માલેગામ.

(દેશી—કડખાની)

અંધનો મોહના સહજમાં તોડ્યા ક્ષણ ન લાગી તિહાં વાર જિનને
રાજ્ય વૈભવ અને મિત્ર સહઅંધુજન આત્મરિપુ ભાસિયા જેહ મનને
મુદુલ શય્યા અને સ્વાદુરસ ભોજનો લાગિયા નિજ મને જે અકારા
છત્ર ચામર અને અમિત સેવક જનો જાણિયા અંધનો આત્મકેરા ૧
તતુ ગણી સેવિકા ભોગ્ય ફલ કર્મના ભોગવા કાર્યકારી રહી છે
તેહને સાચવું કર્મફલ ચુકવવા મુક્ત થાવા સ્વયં તે વહી છે
સિંહસમ ગજનાં કર્મની તજનાં સાધવા સજનાં આત્મકેરી
મરણને શરણ લાવવા પ્રભુ નીકળ્યા આદરી સાધના જે અનેરી ૨
આત્મનું ધ્યાન સિદ્ધાંત યાતોતણા જાણવા આદર્યું તપ અનેરું
આલિયા વન વિષે સાધવા તપ ધણા પંચમ જ્ઞાન ઐશ્વર્ય સારું
કંટકો થઇ અધોમુખ ધરી સેવતા પ્રભુતણા ચરણને મૂકભાવે
દિનમણી પણ સવે શીત કિરણો પ્રભુ અંગને શાંતિ શીતલ બનાવે ૩
વાયુ જે તરુતણા વીંઝણે વીંઝતો પ્રભુતણી ભક્તિ પ્રગટે સ્વભાવે
તરુલતા ગંધ પુષ્પો સમર્પે ધણા પ્રભુતણા ચરણમાં ભક્તિ ભાવે
સ્વાદુ ફલ અર્પવા તરુગણો નિજતણા ભાવ નિજ ચિત્તના પ્રગટ કરતા
ખગણો પંચમ સ્વર ધણા ભાવથી ગાન આલાપતા ભક્તિ ધરતા ૪
મુગ્ધ ભાવે વહે રમ્ય ગિરુદાવલિ સ્વાગતે પ્રભુતણા સજ્જ થઇને
ભક્તિ પુષ્પાંજલિ નાદ રમ્યા તિહાં અર્પણા આદરે અગ્ર જઇને
સહુ નિસર્ગે કરી પાદપૂજા તિહાં વીર પ્રભુ અગ્રમાં ભાવ ધરતા
પુલકિતાંગે થયા આત્મભાવે રહ્યા દર્શનાતુર અણુશાંતિ વરતા ૫
અષ્ટકર્મો સહુ મૂંઝતા મન વિષે માનતા અંત નિજ સમિપ આવ્યો
પીડતા બહુપરે વીર આત્માતણે કાલ બહુલો અનંતો ગુમાવ્યો
મારવા કર્મરિપુ જે થયા સજ્જ બહુ સંયમાસો ધરી વીર અગે
કંઠણ તપ સાધના આત્મસંયોધના મોહના શસ્ત્ર સહુ નેહ ભંગે ૬
મદન નિજ રદનમાં તૃણ ધરી ચરણમાં શરણ જઇ ધૂજતો દૂર નાસે
ક્રોધ સમ જોધ પણ બોધ બોધ રહે વીર હુંકાર નિજ મૃત્યુ ભાસે
મદ ગયો રદન કરતો ફેરે જગતમાં વીરતનુને તજી દૂર નાડો
ત્યાગમૂર્તિ પ્રભુ લોભ ત્યાં શું કરે શક્તિ જઇ પતિત થઇ નષ્ટ હેઠો ૭
જગતને છોડતા મોહ મદ મોડતા જોડતા સચ્ચિદાનંદ ભાવે
રમણ થઇ આત્મના શુદ્ધ સંગીતમાં ધ્યાનથી આત્મઆનંદ આવે
સર્વ પુદ્ગલતણો ગાઢ સંબંધ જે અંધકારક હતો એ અનાદિ
અતુલ અલ ફેરવી આત્મઅલ ફેળવી અંત આણીજ સાધી સમાધિ ૮
છંદ્રિયો રોધતા સત્યપથ રોધતા પામિયા માર્ગને શુદ્ધ બોધી
તપ તપ્યા બહુ પરે અમિત ઉપસર્ગની ફેળને શૌર્યથી દૂર રોધી
અમર બહુ સ્વર્ગથી ઉતર્યા વાંદવા એહવા પ્રભુતણા ચરણકમલે
વીર નિષ્ક્રમણ આલેન્દુ મન જે વરચું નિલ વંદન હજો ત્રણ કાલે ૯

શ્રીમદ્ દેવચંદ્રજીવિત અતીત ચોવીશી મધ્યે બાવીશમા શ્રી શિવકર જિન સ્તવન-સાર્થ

સં—૩૩૮૨ વલ્લભદાસ નેણુશીલાઈ-મોરબી.

શિવકર જિનવર દેવ, સેવ મનમાં રમે હો લાલ,
સેવ મનમાં રમે,
તન્મયતાએ ધ્યાય, તેહ ભવભય વમે હો લાલ,
તેહ ભવ ભય વમે હો લાલ,
ત્રિપદી પ્રજ્ઞી સાર, જગત જન તારવા હો લાલ,
જગત જન તારવા હો લાલ,
દ્રવ્ય અનંત પર્યાય પ્રમેય વિચારવા હો લાલ,
પ્રમેય વિચારવા હો લાલ. ॥૧॥

રૂપપ્રાર્થ:-સકલ અશિવ દૂર કરી સર્વે પ્રકારે શિવ કરવાવાળા એવા શિવકર નામે બાવીશમા તીર્થપતિ કેવળજ્ઞાન-દર્શનાદિ ગુણે દેદીપ્યમાન દેવની આજ્ઞાનું સેવવું, તે મારા મનમાં રમે છે અથવા ભવિષ્યવાના મનમાં રમે કે જેની આજ્ઞા સેવવાથી આત્મા શિવપદ પામે છે પણ એ પ્રભુની સેવા તન્મયતાએ ધ્યાય કહેતાં પ્રભુજી જેમ રાગ-રોષ છોડી શુદ્ધ સ્થિર સમ પરિણામે જ્ઞાન-દર્શન-ચરણાદિ આત્મગુણોમાં રમ્યા તે જ પ્રમાણે ભવિષ્યવ પણુ રાગ રોષ છોડી સમપરિણામી યથા મુખ્ય દર્શન, જ્ઞાન, ચરણમય-આત્મસ્વભાવમાં સ્થિર થોગે રમે તો સકલ ભવ ભય વમે એટલે ભવ કરવાનો ભય તેને રહે નહીં અને નિર્વાણ પદ પામે-કરુણાના ભંડાર જિનેશ્વરે જગત જીવોને તારવા માટે પ્રથમ સારરૂપે ત્રિપદી પ્રજ્ઞી અને સર્વે તીર્થકરો અનાદિથી પ્રથમ ત્રિપદી જ પ્રજ્ઞે છે કે જેથી ભવિષ્યવ આત્મ અનાત્મ સ્વરૂપ બિન્ન જાણી પોતાનો ઉપયોગ આત્મશુદ્ધતામાં સ્થિર કરી શકે છે. જ્યાં સુધી શુદ્ધાત્મસ્વરૂપનું જ્ઞાન ન હોય ત્યાં સુધી પુદ્ગલાદિ પર દ્રવ્યની મમતા અને મિથ્યાત્વ-અવિરતિ આદિ કર્મબંધના કારણો શરૂ કરી આઠે પ્રકારે કર્મબંધ થયા કરે છે પણ જ્યારે બિન્ન બિન્ન દ્રવ્યની ઉત્પાદ, વ્યય અને ધ્રુવતારૂપ પરિણુતિ બિન્ન બિન્ન જાણે ત્યારે પરદ્રવ્ય ઉપર મમતા શાની રહે? અને પરદ્રવ્યમાં આપણું કાચું કેમ મનાય?

અને પરદ્રવ્યમાં આપણું કાચું મનાય નહીં ત્યારે રાગ-રોષ અને શુભાશુભ સંકલ્પો પણ ઉપજે નહીં એટલે જીવ શુદ્ધધ્યાન પામી પ્રથમ ધાતી કર્મનો નાશ કરી આખર સિદ્ધિ પામે. ત્રિપદી એટલે પંચાસ્તિ દ્રવ્ય સકલ સમય આપઆપણા પૂર્વ પર્યાયનો વ્યય, નવીન પર્યાયનો ઉત્પાદ અને સત્તાનું ધ્રુવ રાખવું કરે છે. એટલે નવે નવે સમય નવી નવી પરિણુતિ કરે છે અને મૂલ ગુણે ધ્રુવ રહે છે. કોઈ દ્રવ્ય કોઈ અન્ય દ્રવ્યના પૂર્વ પર્યાયનો વ્યય, નવીન પર્યાયનો ઉત્પાદ અને તેની સત્તાનું ધ્રુવ રાખવું કરી શકતો નથી તેથી સર્વે દ્રવ્યની સામાન્ય વિશેષ શક્તિ સાક્ષાત્કાર બિન્ન જણાય છે ત્યારે ભવિષ્યવને મમતા ટળી જાય છે અને મમતા વિના રાગ રોષ રહેતા નથી. એટલે સુખે સંજમ સાધી સિદ્ધિ પામે છે. દ્રવ્ય વિષે ભગવંતે કહ્યું-
ઉપન્ને વા-વિગમે વા-ધ્રુવે વા એટલા ઉપરથી ગણુ-ધરો એક મુદ્દતમાં દ્વાદશાંગીની રચના કરે છે અને દ્વાદશ અંગવડે જગતમાં બોધનો વિસ્તાર કરાય છે, આપણે પણ વસ્તુની ત્રિપદી સાંભળીએ તો પરદ્રવ્યનું મમત્વ રમી ઉપયોગ આત્મશુદ્ધતામાં સ્થિર થાય છે માટે ત્રિપદીનો અર્થ વિચારી પરદ્રવ્યથી બિન્ન આત્મશુદ્ધતા જાણી, આત્મશુદ્ધતાના કામી યથા સિદ્ધિસુખ સાધવું. પ્રભુજીએ તીર્થકરનામકર્મના ઉદ્દયવડે ભવિષ્યવને તારવા ત્રિપદી પ્રજ્ઞી, તો આપણે તેમનો પરમ ઉપકાર સન્માની તેમની આજ્ઞા સમય માત્ર પણ ન ચૂકતાં સેવવી. ત્રિપદીનો પૂર્ણ ભાવાર્થ તો કેવળ પોતાના કેવળજ્ઞાનમાં જાણે છે. અને આદેશ વિશે શ્રુતજ્ઞાની પણ પૂર્ણ ભાવાર્થ શ્રદ્ધાગોચર જાણે છે અને દ્રવ્યયક્ષી દષ્ટિવાદ અંગમાં કલ્પા પ્રમાણે અર્થ છે, પણ અહીંયા સંક્ષેપથી જણાવીએ કે પંચાસ્તિ દ્રવ્યના પ્રતિપ્રદેશે સ્વસ્વ કાચું કરવાના કરણરૂપે અસ્તિપણે છતિ પર્યાય તીરોભાવે (ગુપ્તપણે) અનંતા અનંતા છે, જેમ જીવ દ્રવ્યના અસંખ્યાતા પ્રદેશ છે

શ્રી શિવકર જિન સ્તવન-સાર્થ

૮૭

તે દરેક પ્રદેશે જાણવારૂપ કાર્ય કરવાના છતિ પર્યાય અનંતા, દેખવારૂપ કાર્ય કરવાના છતિ પર્યાય અનંતા, આચરણ-રમણરૂપ કાર્ય કરવાના છતિ પર્યાય અનંતા, વીર્ય અચલ રાખવારૂપ કાર્ય કરવાના છતિ પર્યાય અનંતા, તેમ દાન દેવારૂપ, લાભ લેવારૂપ, ભોગ-ઉપભોગ ભોગવવારૂપ સુખ આનંદાદિ અનંત કાર્ય ધર્મના છતિ પર્યાયો પ્રતિ પ્રદેશે અનંતા અનંતા અસ્તિત્વે છે; તે છતિ પર્યાયોમાંથી સમય પામીને અનંતા પર્યાયો સ્વકાર્ય કરવાને આવિર્ભાવે ઉપજે અને પ્રથમ સમય જે પર્યાયો આવિર્ભાવે આવેલા હોય તે આવિર્ભાવથી વિજ્ઞાસી તીરોભાવે જાય અને તીરોભાવે રહેલા પર્યાયોમાંથી કેટલા આવિર્ભાવે ઉપજી કાર્ય કરે. ઉક્તં ચ “ઉત્પાદવ્યયધ્રુવયુક્તં સત્ત્વલક્ષણં દ્રવ્ય” એટલે નવા પર્યાયનું જાવન અને પૂર્વ પર્યાયનાં વ્યય વિના કોઈ પણ કાર્ય થઈ શકતું નથી. ઉત્પાદ વ્યય થઈ કાર્યનું કરવું એ જ દ્રવ્યની સત્તા છે પણ પરપર્યાયનું જાવન-વ્યય કોઈ અન્ય દ્રવ્ય કરી શકતું નથી. એમ જાણ્યા પછી આપણું કાર્ય પરદ્રવ્યમાં લાસે નહીં તો પરદ્રવ્ય ઉપર રાગ-રોષ પણ રહે નહિ. એ ઉત્પાદ, વ્યય, પરચુણ હાનિ વૃદ્ધિપણે થાય છે, તે જીજ્ઞા ંથોથી જાણી લેવું. ત્રિપદી વડે જ અનંત દ્રવ્યના અનંત પર્યાયના પ્રમેયનો ભોધ થાય છે માટે પરમ ઉપકારી પ્રભુજીએ ત્રિપદી પ્રણી, એ સમાન જીજ્ઞે ઉપકાર નથી. (૧)

જગમાં દ્રવ્ય અનંત, ઉત્પત્તિ વ્યય ધ્રુવ રહે હો લાલ, ઉત્પત્તિ વ્યય ધ્રુવ રહે હો લાલ, જે જે જેહુના તે તેહુના, તેહુમાંહી લાહે હો લાલ, તેહુમાંહિ લાહે હો લાલ, જાણી ભેદ વિલાવ, અનંતને જે નરા હો લાલ, અનંતને જે નરા હો લાલ, પામે પૂર્ણાનંદ, આતમસંપત્તિ ધરા હો લાલ, આતમસંપત્તિ ધરા હો લાલ. ૥ ૨ ૥

રૂપપ્રાર્થા:—જગતમાં એક ધર્માસ્તિ, એક અધર્માસ્તિ, એક આકાશ, અનંતા જીવ, તથા અનંત પુદ્ગલ એ પાંચ પ્રકારે અનંત અસ્તિ દ્રવ્ય છે, અને કાલ તે પંચાસ્તિનો વર્તના પર્યાયરૂપ અનંત દ્રવ્ય

ઉપચારથી છે અને ધર્માસ્તિકાયાદિ પાંચે અસ્તિ દ્રવ્ય સર્વે સમય આપ આપણા ઉત્પાદ, વ્યય, ધ્રુવ સહિત રહે છે.

જેના અંદર ઉત્પાદ-વ્યય-ધ્રુવ સમકાલે હોય તેને સત્ય દ્રવ્ય કહીયે. પોતાપોતાનું ઉત્પાદ-વ્યય-ધ્રુવપણું કોઈ સમય અન્ય દ્રવ્યમાં જાય આવે નહીં એમ જેનો ઉત્પાદ-વ્યય તેનો તેનામાં સમક્રિતદષ્ટિ જાણે. કોઈ દ્રવ્યનો ઉત્પાદ-વ્યય અને ધ્રુવપણું કોઈ અન્ય દ્રવ્યમાં જતું આવતું નથી એમ જાણી સમક્રિતી જીવ અનંત વિલાવ ભેદે તે પુરુષ કેવળજ્ઞાનાદિ આતમસંપદાની ધરા કહેતાં સત્તાજૂમિને જાણી પૂર્ણાનંદ પામે. (૨)

ઉત્પત્તિ વ્યય ધ્રુવ ધર્મ, અનંતા દ્રવ્યના હો લાલ, અનંતા દ્રવ્યના હો લાલ, લખે ત્રિકાલિક લાવ, રૂપે મતિ ભર્મના હો લાલ, રૂપે મતિ ભર્મના હો લાલ, દુવિધ લહા ઉત્પાદ, પ્રયોગજ વિશ્રસા હો લાલ, પ્રયોગજ વિશ્રસા હો લાલ, ગઈ મમતા તસ દૂર, લહી આતમ રસા હો લાલ, લહી આતમ રસા હો લાલ. (૩)

રૂપપ્રાર્થા:—જે જીવ પંચાસ્તિ દ્રવ્યના ઉત્પાદ, વ્યય અને ધ્રુવ ધર્મ જાણે તેણે અનંતા દ્રવ્યના ત્રિકાલિક લાવ જાણ્યા અને તેને કોઈ પ્રકારની મિથ્યાભાવરૂપ મતિભર્મના રહે નહીં. પ્રયોગસા અને મિશ્રસા એમ એ પ્રકારે ઉત્પાદ વ્યય છે. જીવપ્રયોગે પુદ્ગલોમાં જે જે ઉત્પાદ વ્યય થાય તે પ્રયોગસા ઉત્પાદ વ્યય કહેવાય અને પંચાસ્તિમાં સ્વયં સ્વભાવે જે જે ઉત્પાદ વ્યય થાય, તે વિશ્રસા ઉત્પાદ વ્યય કહેવાય. જે જીવને પર ઉત્પાદ વ્યયની મમતા ગઈ તે જ્ઞાન-દર્શન-ચરણાદિ અનંત સ્વચુણનું સ્થાનક એવી આતમશુદ્ધતા જૂમિ પામ્યો, પામે છે અને પામશે. (૩)

ઉત્પત્તિ વ્યય ધ્રુવ શક્તિ, સર્વમાં સહુ સમે હો લાલ, સર્વમાં જે જન જાણે શુદ્ધ, મિથ્યામતી તે વળે હો લાલ, મિથ્યા

અસ્તિપણુ છે પંચ, દ્રવ્ય જગ શાશ્વતા
હો લાલ. દ્રવ્ય
નિજ નિજધર્મે અસ્તિ, રહે પર નાસ્તિતા
હો લાલ. રહે ૦ ॥ ૪ ॥

રૂપાર્થ:-સર્વ દ્રવ્યમાં ઉત્પતિ-વ્યય-ધ્રુવ શક્તિ સકલ સમય છે એમ જો શુદ્ધ રીતે નિઃશંકપણે જાણે અને જે જેની તે તેનામાં માને તેને મિથ્યા-મતિ રહે નહીં અને પરિણામથી મિથ્યાત્વ ગયા પછી સત્તામાં પણ રહેલા મિથ્યાત્વના ફલીયાં તે પણ ક્ષય થાય. જગતમાં પંચાસ્તિ દ્રવ્ય સ્વદ્રવ્ય-ક્ષેત્ર-કાલ-ભાવ અસ્તિપણુ શાશ્વતા છે તેમાં પરદ્રવ્યાદિક રૂપે ન થવાનો સ્વભાવ પણ અસ્તિપણુ છે. તેને નાસ્તિ સ્વભાવ કહીએ એટલે સ્વધર્મે છતા રહે પણ પરધર્મ-રૂપે થાય નહીં એ દ્રવ્યનું અસ્તિપણું તે પ્રથમ સામાન્ય સ્વભાવ જાણવો. (૪)

નિજ નિજ વસ્તુ સ્વભાવ, ન છ'ડે કો કદા
હો લાલ. ન છ'ડે
દર્વે નિજ પર્યાય, રૂકે નહિ કો કદા હો લાલ. રૂકે
સહજ પ્રમેય પ્રમાણ, સદા સહુ પરિણમે
હો લાલ. સદા
અગુરુલધુ પર્યાય, સ્વીકાર્યમાં સહુ સમે
હો લાલ. સ્વકાર્યમાં (૫)

રૂપાર્થ:- (૨) સર્વે દ્રવ્ય આપ આપણો વસ્તુ-સ્વભાવ કોઈપણ કદાપિ છોડે નહીં તે વસ્તુત્વ કહેવાય.

(૩) દ્રવ્યમાંહે જનક સ્વભાવ છે તે સકલ સમય છતી પર્યાયને સામર્થ્યપણુ ઉપજાવે અને સામર્થ્ય પર્યાયને પોતામાં જ તીરોભાવે સમાવે એમ છતી અને સામર્થ્ય એ બેહે પર્યાયની ઉત્પત્તિ, વ્યય-પ્રવૃત્તિ કોઈ સમય પણ કોઈ રીતે રોકાય નહિ તે દ્રવ્યત્વ સ્વભાવ કહેવાય.

(૪) દ્રવ્યના સર્વે સ્વભાવો સર્વે સમય આપ આપણા પ્રમેય પ્રમાણે પરિણમે છે. કોઈ દ્રવ્યનો એક સ્વગુણ તે બીજા સ્વગુણનું કાર્ય કરે નહિ, અને પરદ્રવ્યના કોઈ ગુણનું કાર્ય પણ કરે નહિ, ને સ્વકાર્ય વિના કોઈ સમયે ખાલી પણ રહે નહિ.

આપ આપણી મર્યાદા મૂકે નહીં. તેથી જ સકલ દ્રવ્ય-ગુણ-પર્યાયનું પ્રમાણ જ્ઞાનવડે કરી શકાય છે, એ પ્રમેયત્વ સ્વભાવ જાણવો.

(૫) ગુણોના છતી પર્યાયો પ્રદેશે પ્રદેશે અનંતા છે તે પરગુણ હાનિ-વૃદ્ધિપણુ આવિર્ભાવે, તીરોભાવે સર્વે પ્રદેશે સર્વે સમય થયા કરે છે તેથી કોઈ દ્રવ્ય હલકા અગર ભારે થાય નહિ એવો અગુરુલધુ સ્વભાવ જાણવો. (૫)

વિગમે પુરવ પ્રજાય, નઉતન ઉપજે હો લાલ,
॥ નઉતન ॥

પણુ ધ્રુવ શક્તિ સદાય, સત્વ લક્ષણુ ભજે હો લાલ,
॥ સત્વ ॥

એ સામાન્ય સ્વભાવ, તે જેહના તેહમાં હો લાલ,
॥ તે જેહ ॥

વળી વિશેષ સ્વભાવ, તે જેહના જેહમાં હો લાલ.
॥ તે જેહના ॥ (૬)

રૂપાર્થ:- (૬) પૂર્વપર્યાય વિણુસતાં અને નવા પર્યાય ઉપજતાં દ્રવ્ય આપ આપણું કાર્ય કરતાં છતાં પણ સત્તાને છોડતો નથી તે સત્વલક્ષણુ છે. કહ્યું છે કે “અર્થક્રિયાકારિત્વં દ્રવ્ય” જે દ્રવ્ય સર્વ સમય આપ આપણું કાર્ય ન કરે તો સત્વ-લક્ષણુ કેમ રહે?

એમ સર્વે દ્રવ્યના છ મૂળ સામાન્ય સ્વભાવ તથા ઉત્તર સામાન્ય સ્વભાવ અનંત વિશેષ સ્વભાવ જે જેના તે તેનામાં જાણવા માનવા. કોઈ દ્રવ્યનો સામાન્ય અથવા વિશેષ સ્વભાવ કોઈ અન્ય દ્રવ્યમાં જાય આવે નહિ એમ જાણવાથી નિર્વિકલ્પ જોવ પ્રગટ થાય છે. (૬)

લક્ષણુ લક્ષ્ય અલેદ, ત્રિકાલપણુ રહે હો લાલ,
ત્રિકાલ ॥

એમ જાણી નરણુદ્રને, મમતા નવિરહે હો લાલ,
મમતા ॥

આત્મજ્ઞાન વિણુ મમત, મમતથી મિથ્યાત્વ છે
હો લાલ મમતથી ॥

એહથી અવિરતિ હોય, પ્રમાદ કષાય છે હો લાલ.
પ્રમાદ ॥ (૭)

શ્રી શિવકર જિન સ્તવન-સાર્થ

૯૯

રૂપરૂપાર્થ:—લક્ષ્ય કહેતાં દ્રવ્ય અને તેના અનંત પર્યાયરૂપ લક્ષણો તે દ્રવ્યથી ત્રિકાલે અભેદપણે હોય એમ જે જાણે તેને પરદ્રવ્ય ગુણ પર્યાયની મમતા રહે નહિ એટલે તેને પરદ્રવ્યાદિનો રાગ વ્યતીત થાય, જ્યાં સુધી આત્મશુદ્ધતાનું જ્ઞાન નથી ત્યાં સુધી પરદ્રવ્યાદિની મમતા રહે અને મમતા હોય ત્યાં સુધી મિથ્યાત્વ રહે અને તેથી અવિરતિ-પ્રમાદ-કષાયોદિ દોષો ઉપજે. જ્યારે આત્મશુદ્ધતાનું જ્ઞાન થાય ત્યારે મમતા અને મિથ્યાત્વ ટલે, સારપછી અવિરતિ-પ્રમાદ-કષાયોદિ સર્વ દોષો નાશ પામે; માટે આત્મ-સિદ્ધતાનું મૂલ આત્મશુદ્ધતાનું જ્ઞાન છે એ વિના એકાંતે સાધ્યશ્ચ-ક્રિયા વિટંબનારૂપ છે (૭)

જોગ ચપલતા કરિ નિજ, વીરજં ચલ કરે

હો લાલ, વીરજં

અંધે આઠે કર્મ, ગહન ભવવન ફેરે

હો લાલ, ગહન

બાલ બાધક થયું વીર્ય, સાધકતા નવિ લહી

હો લાલ, સાધકતા

શિવકર દેવ હૃદયમાં, કરુણા લહ લહી

હો લાલ, કે કરુણા ॥ ૮ ॥

રૂપરૂપાર્થ:—અવિરતિ, પ્રમાદ, કષાયોદિકે જોગ ચપલતા થાય છે અને જોગ ચપલતા વશે આત્મવીર્ય પણ ચલાયમાન થઈ જ્ઞાનાવરણોદિ આઠે કર્મનો અંધ કરી જીવ ઘેરા ભવવનમાં ફરતો સ્વતંત્રતા વિના અસહ્ય દુઃખ ભોગવે છે. આત્મશુદ્ધતાનું પૂર્ણ જ્ઞાન થયા પછી જીવને પરદ્રવ્યની સ્પૃહા, ધ્વજા, કામના, મનોરથ થતો નથી માટે ત્રણે યોગ પૂર્ણ સ્થિરતા પામે છે, આત્મવીર્ય અચલ થાય છે. જે જે અંશે આત્મવીર્યનું અચલપણું થયું તે તે અંશે પૂર્વ કર્મઅંધ વિલય થાય અને નવીન અંધ કરે નહીં. આત્મવીર્યની પૂર્ણ સ્થિરતાવડે પૂર્ણ સિદ્ધિ પ્રાપ્ત થાય, માટે શુદ્ધાત્મ જ્ઞાનમાં લયલીન થવું, એ જ શ્રેય છે. કોઈ કહેશે કે હું આત્મજ્ઞાની છું પણ તે રાગ-દેષમાં વર્તતા હોય તો તેને પૂર્ણ આત્મજ્ઞાની જાણવો નહીં પણ જે જે અંશે રાગ ગમે તે તે અંશે આત્મશુદ્ધતા પ્રગટ થાય છે અને

તેટલું જ આત્મજ્ઞાન જાણવું અને જ્યાં આત્મશુદ્ધતા પૂર્ણ પ્રગટ થઈ ત્યાં રાગનો અંશ માત્ર રહેતો નથી. પૂર્ણ ક્ષાયક વીતરાગતા પ્રગટ થઈ એટલે મોહનીય-કર્મનો નાશ થયો અને ખારમા ગુણોજ્જ્વાળા છેલ્લા એ સમયમાં જ્ઞાનાવરણ, દર્શનાવરણ અને અંતરાયનો નાશ થાય છે અને બાકીના ચાર અધાતી કર્મ રહ્યાં તે સ્થિતિએ નાશ થાય છે એમ જીવને પરમાનંદ પ્રાપ્ત થાય છે માટે જ્ઞાને કરી આત્મશુદ્ધતા વધારવી એ જ મોક્ષમાર્ગ છે. આત્માના જ્ઞાન-દર્શન-ચરણોદિ આત્માથી અભેદપણે રહેલા ગુણોને નિર્મળ કરવા તે આત્મશુદ્ધતા કહેવાય અને તે જ મોક્ષમાર્ગ છે. જે જે અંશથી રાગદેષની ઉપાધિ ગઈ તે તે અંશે જ્ઞાન-દર્શન-ચરણરૂપ આત્મગુણના અંશે પ્રગટ થયા એમ જાણવું. આત્મજ્ઞાન વિના પરદ્રવ્યની મમતાએ આત્મવીર્ય બાલ બાધકભાવને પામ્યું, કરુણવીર્યપણે પ્રવર્ત્યું, સાધકતા ભણી નહીં અને સાધ્ય ભણ્યો નહીં. સાધ્ય ભણ્યા વિના શું સાધે? સાધકતા ભણ્યા વિના કેવી રીતે સાધના કરે? માત્ર સાધ્યશ્ચ-ક્રિયા કરી શુભાશુભ પરિણામે ભવભ્રમણ કરે. એમ જાણી શિવકર દેવના હૃદયમાં કરુણારસ ઉભરાયો તેથી ભવિ જીવોને તારવા અર્થે ત્રિપદી પ્રણી. (૮)

શુદ્ધ અખંડિત સમાન, અમૃત ધન વરસતા

હો લાલ, અમૃત

પ્રભુજી મેઘ સમાન, ભવ્ય દ્રગ દરસતા

હો લાલ, ભવ્ય

પૂજો શ્રી પ્રભુ અંગ, સુરંગે ઉમહી

હો લાલ, સુરંગ

દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર, સવીર્યમયી સહી

હો લાલ, સવીર્ય ॥ ૯ ॥

રૂપરૂપાર્થ:—મેઘરૂપ પ્રભુજી શુદ્ધ સ્વાદાદની દેશનારૂપ અખંડ અમૃતધન ધારા વરસાવતા ભવિ જીવોના અજ્ઞાન, મિથ્યાત્વ, કષાયોદિ ભવદવ તાપ સમાવતા, શુદ્ધાત્મ ભાવમાં સ્થિરતા કરાવતા ભવિ સમકિતીની દ્રષ્ટિમાં અમૃતમેઘ સરખા દેખાય છે. પ્રભુજીનું અંગ પૂજો એટલે જ્ઞાન-દર્શન-ચરણ-વીર્યોદિ અનંત શુદ્ધ ગુણમય પ્રભુજીના અણી અંગને પરમ આદરે, મનને

૯૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

સુરંગે એ સમ શુદ્ધ ધ્યેય જાણી આનંદ સહિત પૂજે તથા દેશનાતું કારણ એવાં પ્રભુજીના ઔદારિક અંગ. (૧) ચરણ (૨) જાતુ (૩) કર (૪) ભુજાઅંધ (૫) શિર (૬) લાલચલ (૭) કંઠ (૮) હૃદય (૯) નાભિ એમ નવ મુખ્ય તથા તે સિવાય નયન-વદનાદિક પ્રભુના સર્વે અંગ સુગંધી દ્રવ્યે પૂજવા લાયક છે એમ જાણવું. એ અંગવડે જ દેશ-વિદેશ ફરી, શુદ્ધધ્યાન કરી, કૃવળજ્ઞાન ઉપજાવી આપણને શુદ્ધ સાધ્યતા દેશના આપે છે, માટે પ્રભુના સર્વે અંગ બહુ સન્માને બહુવિધે પૂજવા લાયક છે. (૬)

જાણુ ત્રિપદી શુદ્ધ તે ધ્યાન શુદ્ધ લહે

હો લાલ. તે

ધાતી કરમ ક્ષય જાય, અનંત ચતુષ્ક લહે

હો લાલ. અનંત

એ વિષુ ધર્મ ન શુદ્ધ લહે, નહિ નર કદા

હો લાલ. લહે

તે માટે લહી ત્રિપદી, સુશિવ સાધો મુદા

હો લાલ. સુશિવ ॥ ૧૦ ॥

સ્પષ્ટાર્થ.-જે ભવિ શુદ્ધ રીતે ત્રિપદીના ભાવ જાણે તે જ શુદ્ધધ્યાન પામે અને શુદ્ધધ્યાનનો ખીજો પાયો ધ્યાતાં ચારે ધનધાતી કર્મનો નાશ કરે અને અનંત ચતુષ્ક પામે એમ દ્રવ્યના ઉત્પાદ, વ્યય, ક્રિયાદિ ત્રિપદીના ભાવ જાણ્યા વિના જીવ ધર્મધ્યાન અને શુદ્ધધ્યાન કદાપિ પામે નહીં તે માટે સિદ્ધાંત-માંથી ત્રિપદીના મુખ્ય ભાવ જાણી સદાયે આનંદ સહિત કર્મચક્રી મુકાવારૂ મોક્ષ-માર્ગ સાધવો. (૧૦)

અંગપૂજા કરી એમ, આણા આરાધીએ

હો લાલ. આણા

લહી નિજ શુદ્ધ સ્વરૂપ, મોક્ષમગ સાધીયે

હો લાલ. મોક્ષ

મહાગોપ, મહામાહણ, શિવ સથવાહ

હો લાલ. શિવ

નિર્યામક મહાવૈદ્ય, પરમ જગનાહ છે

હો લાલ. પરમ ॥ ૧૧ ॥

સ્પષ્ટાર્થ.-ઉપર પ્રમાણે જિનેશ્વરના દુવિધ અંગની

વિવિધ પ્રકારે પૂજા સન્માન કરી આજ્ઞા આરાધીએ અને પોતાનું શુદ્ધ સ્વરૂપ જાણી પુરુષાર્થ-પરાક્રમ કરી વીર્ય-અચલ રાખી મોક્ષમાર્ગ સાધીએ. હે પ્રભુજી ! તમે ભવિ જીવરૂપી ગાયોને સમ્યક્ત્વ ભોધરૂપ સંજીવિની ચારો ચરાવી આત્મજીવનમાં સચેત કરી. નિર્વિદ્વપણે મુક્તિરૂપ નગરે પહોંચાડો છો, માટે મહાગોપ છે. વળી તમે પટકાયના જીવોને કોષ પણ જીવ કોષ પણ પ્રકારે હાનિ કરે નહીં, અને તેમના દ્રવ્ય-પ્રાણ તથા ભાવપ્રાણનું રખોપું કરે એવો માહણ-તાનો ઉપદેશ કરો છો, અને ગણધર આચાર્યાદિ મારફતે પણ માહણતાના ઉપદેશની પ્રેરણા કરાવો છો, માટે તમે પોતે જ મહામાહણ છો. વળી તમે ઉપદ્રવ રહિત શિવ સ્થાનકે પહોંચાડવા માટે શિવમાર્ગ કહેતાં માર્ગમાં કોષ-મોહાદિક ચોરટા કાંધ હરકત કરી શકે નહીં, એવા ઉપદ્રવ રહિત માર્ગે સ્યાદવાદનય શુદ્ધ નયે શુદ્ધાત્મ સ્વરૂપ જાણાવી નિર્વિદ્વપણે લઈ જાઓ છો માટે મોક્ષનગરના સાથવાહ છો. વળી તમે જ્યાં રાગ, દ્વેષ, મિથ્યાત્વ-અજ્ઞાનરૂપ ખારું, કડવું, ઝેરી જળ ભરેલું છે અને કષાયોરૂપ આપદોનું ભારે જોર છે તથા જેમાં અથાગ વિકલ્પોના કલ્પોલો ઉછળી રહ્યા છે તથા જ્યાં કામ વડવાનળ લાગી રહ્યો છે એવા ભરદરિયામાં ડૂબેલા જીવોને શુદ્ધ સંયમ જ્યાં જ્યાં લઈ આત્મ સત્તાસ્થલ આનંદપુરી નગરીમાં પહોંચાડો છો માટે નિર્યામક છો. વળી જગવાસી જીવોને લાગેલા અજ્ઞાન-મિથ્યાત્વ-અવિરતિ આદિ દુઃસાધ્ય રોગોને નાશ કરવા જ્ઞાન-દર્શન-ચરણરમણ મિશ્રિત ઉદાસીનતારૂપ મુર્ગાકપુડીનું સેવન કરાવી ઉતાવળે તે રોગોને મટાડો છો માટે અમોઘ પરમ વૈદ્ય છો. વળી અશરણ-અનાથ ઉન્માર્ગે પડેલા એવા જગવાસી જીવોને સારણ-ચારણ-ચોયણા-પડિચોયણા કરી કરાવી નિર્ભય સુખ સ્થાનકમાં લાવો છો માટે તમે જગતના નાથ છો. (૧૧)

ચરણ વડન કરે નયણ, પરમ જિનરાજનાં

હો લાલ. પરમ

ભવિ જનને હોય સાજ, આતમ સુખ કાજમાં

હો લાલ. આતમ

શ્રી શિવકર જિન સ્તવન-સાર્થ

૯૧

નાથ કૃપાલ વિશાલ, મહા શુદ્ધ બોધથી
હો લાલ. બહા
ભવિ જન પામે સિદ્ધિ, તત્ત્વ નિજ શોધથી
હો લાલ. તત્ત્વ ૦ ॥ ૧૨ ॥

રૂપપ્રાર્થ:-પ્રભુજી, તમારા પરમ ચરણવડે દેશ-
વિદેશ વિહાર કરી ભવિજીવોને સમ્યગ્જ્ઞાન આરિત્રરૂપ
ફલ આપો છો, તેથી તમે જન્મ કલ્પવૃક્ષ સમાન
છો. વળી તમે તમારા વદનકમળવડે દ્વાદશાંગીની
દેશના આપી શુદ્ધ સાધ્ય સાધન બતાવી ઉપકાર
કરો છો. વળી તમારા પરમ કરકમલે કરી દીક્ષા-
શિક્ષા આપી ઉપકાર કરો છો, વળી તમારા પરમ
નયનકમલવડે ભવિ જીવો ઉપર અમૃતમય દ્રષ્ટિએ
દેખી ભવિજીવોને દષ્ટિ શુદ્ધાત્મ સન્મુખ કરાવો છો
એમ તમારા સર્વે અંગ અને સર્વે પુણ્ય અતિશય
ભવિજીવોને પરમ ઉપકાર અને પરમ સમાધિનાં
કારણ છે. વળી તમારા અંતરંગ આત્મિક શુણે
અને અંગમાં રહેલા પુણ્ય અતિશયના શુણે આગળ
મણિમય મુગટ કુંડલાદિકની શોકાના તો અમે શું
વખાણુ કરીએ? એવા અજીવ અને અસ્થિર પદાર્થની
શી શોકા? એટલે તમારા અંતરંગ અને આજી સર્વે
ઉત્તમ લક્ષણો ભવિજીવોને આત્મસુખ આપવામાં

પુષ્ટ સહાયકારી કારણો છે. નાથનું મહાવિશાલ-
કૃપાલપણું શુદ્ધ બોધથી અમને જણાય છે પણ જે
ભવિ જીવ તમારા પરમ શુદ્ધ બોધને અતિ સન્માને
આદરે અને તન્મય થઈ આત્મતત્ત્વની શુદ્ધતા કરે
તે સિદ્ધ પામે. (૧૨)

પામે આત્મ જ્ઞાન દોષ દુઃખ સહુ ટલે
હો લાલ. દોષ ૦
સીએ આત્મકાજ અચલ કમલા મળે
હો લાલ. અચલ ૦
પૂજ્યની પૂજા આપે, શિવધર વાસને
હો લાલ. શિવ ૦
દેવચંદ્ર મુનિ મનસુખ, સહજ વિલાસને
હો લાલ. સહજ ૦ ॥ ૧૩ ॥

રૂપપ્રાર્થ:-તમારી આજ્ઞા સેવી જે જીવ આત્મ-
બોધ પામે તેના સર્વે દોષો અને દુઃખો ટળે, અને
આત્મકાય સિદ્ધિ થાય, વળી કેવળ જ્ઞાનાદિ અચલ
લક્ષ્મી મળે, એવા ત્રિજીવન પૂજ્ય શિવકર સ્વામીની
સેવા શિવધર વાસ આપવાવાળી છે. દેવમાં ચંદ્રમા
સમાન શિવકરસ્વામી-મુનિઓના રાજને મનના સુખ
ઉમંગે કરી સેવતાં સહજ આત્મિક વિલાસ પામે. (૧૩)

વસ્તુ નાની છે એટલે તેની કીંમત ઓછી ન સમજશો.
નાનકડો તણુખો આખા નગરને રાખના ઢગલામાં ફેરવી નાંખે
છે. નાનકડી કીડી પણ મહાકાય કુંજરને ધરાશાયી બનાવી શકે
છે. એક નાનકડું છિદ્ર મહા-નૌકાને સાગર-સમાધિ અપાવી
શકે છે. નાનકડો એવો આણુઓમળ સમસ્ત વિશ્વને થથરાવી
મૂકે છે. આટલું સમજાય તો તમારો આત્મા ઘણોરણિયાન
જે કહેવાય છે તેનું ખરેખરું મૂલ્ય તમને સમજાઈ જશે.

પશ્ચિમના દેશોમાં જૈન ધાર્મિક અને દાર્શનિક સાહિત્યનો અભ્યાસ.

પ્રોફેસર જયંતીલાલ ભાઈશંકર દવે. એમ. એ.

હિંદુસ્તાનમાં તો જૈનધર્મ છેલ્લા પચીસ સૈકા-ઓથી એક સતત, અવિરત ધર્મપ્રવાહરૂપે ચાલ્યો આવ્યો છે. સારે પશ્ચિમમાં તેની ઝાળખાણ અને જૈન સાહિત્યનો સંશોધનાત્મક અભ્યાસ શરૂ થયાં ફક્ત ૧૫૦ વરસ જ થયાં છે। ઇ. સ. ૧૮૦૭ માં પહેલીજ વાર Asiatic Researches Vol. IX ના પાનામાં કોલીન મેકેન્ઝીએ “Account of the Jains” નામનો લેખ લખી પ્રસિદ્ધ કર્યો. સાર પછીના દસકાઓમાં કોલેજીક અને વિદ્વાન જેવા સંસ્કૃતજ્ઞ પંડિતોએ જૈનસાહિત્યનાં સંશોધન અને અભ્યાસ બહાર પાડવા માંડ્યાં પણ તેમની આ પ્રવૃત્તિના મૂળમાં આપણે જોઈ શકીએ છીએ કે આ અભ્યાસ જૈનધર્મના આદિ ગ્રંથો ઉપર રચાયેલો નહોતો. પશ્ચિમમાં સૌથી પ્રથમ જૈન ગ્રંથ જો પ્રસિદ્ધ થયો હોય તો તે ઇ. સ. ૧૮૪૭ માં હેમચંદ્રાચાર્યનો અભિધાનચિંતામણિ ગ્રંથ પીટસંગમ આવૃત્તિવાળો હતો. અને ઇ. સ. ૧૮૪૮ માં સ્ટીવન્સને લંડનમાં કંદપસૂત્રનું અંગ્રેજી ભાષાંતર પ્રસિદ્ધ કર્યું. કંદપસૂત્ર પ્રાકૃતમાં લખાયેલ આગમ ગ્રંથ છે અને પશ્ચિમના વિદ્વાને પ્રસિદ્ધ કરેલ સૌથી પ્રથમ પ્રાકૃત ગ્રંથ છે.

આમ તો, ભારતીય સંશોધનકાર્યમાં તેમજ જૈનદાર્શનિક સંશોધનકાર્યમાં અંગ્રેજ વિદ્વાનોએ જ પહેલ કરી છે. પરંતુ તુરંત જ જર્મની અને બીજા યુરોપીયન દેશોમાં જૈનધર્મ અને તેનાથી છૂટું ન પાડી શકાય એવું પ્રાકૃતસાહિત્ય, અનેતો વૈજ્ઞાનિક દ્રષ્ટિએ અભ્યાસ થવા લાગ્યો. બર્લિનના સંસ્કૃત-અધ્યાપક આલબર્ટ વેબરે એક બહુ જ મૂલ્યવાન અને પ્રથમતમ ભાષાશાસ્ત્રને લગતું પુસ્તક લખ્યું. મૂળ જર્મનભાષામાં વેબરે લખેલું, “A Fragment of

the Bhagavati” (જર્મન આવૃત્તિ-૧૮૬૫) એ પુસ્તકમાં બરાબર વૈજ્ઞાનિક દ્રષ્ટિ શ્વેતાંબર પ્રણાલિકા પ્રમાણે લગવતીસૂત્રનો અને સાથેસાથ પ્રાકૃત-ભાષાનો અભ્યાસ જોવામાં આવે છે. વેબરે જે વૈજ્ઞાનિક દ્રષ્ટિ પ્રાકૃતનું સંશોધન કરેલું છે, તેમાં તેના અનુગામીઓ માટે પણ ખૂબ સમય પર્વત આધારરૂપ થઈ પડ્યું છે. તેણે લખેલ “On the Sacred Scriptures of the Jains” (જર્મન આવૃત્તિ ૧૮૮૩-૮૫) અને બીજું “Catalogue of the Prakrit Manuscripts in the Royal Library in Berlin” (જર્મન આવૃત્તિ. ૧૮૮૮-૯૨)—આ બંને આગમનો સૌથી પ્રથમ કરાયેલો સર્વાંગી અભ્યાસ જોવામાં આવે છે. હિંદુસ્તાનમાં પણ લગભગ આ જ સમયે શ્વેતાંબર સંપ્રદાયના જૈનાગમોની પહેલી સંપૂર્ણ આવૃત્તિ બહાર પડી. (ઇ. સ. ૧૮૮૦).

પરંતુ વેબરનું સંશોધનકાર્ય બ્યુહલરના પરિશ્રમને આભારી છે. જે બ્યુહલરે પ્રતો એકઠી કરીને બર્લિન મોકલવાનું કાર્ય કર્યું ન હોત તો વેબર તેના સંશોધનોના હેવાલો તૈયાર પણ ન કરી શક્યો હોત. પશ્ચિમના દેશોમાં તો ભારતીય સંશોધનના ક્ષેત્રમાં બ્યુહલરનું સ્થાન આદિગુરુના જેવું છે, કારણ કે તેની પ્રવૃત્તિઓથી જ બીજાઓને માર્ગદર્શન થયું છે. હજુ હમણાં જ “હેમચંદ્રાચાર્યનું જીવનચરિત્ર” જર્મન ભાષામાંથી અંગ્રેજીમાં અનુવાદિત થયું છે. આ અનુવાદ “સીધી જૈન સીરીઝ” માં પ્રસિદ્ધ થયો છે. આ ઉપરથી એક વાત પૂરવાર થાય છે કે વખત ગમે તેટલો વહી જાય પણ જૈન સાહિત્યનું વૈજ્ઞાનિક દ્રષ્ટિએ મૂલ્ય જરા પણ ઘટતું નથી, બલકે એટલું જ અથવા મહત્તર રહે છે જ.

* અંગ્રેજીમાં Studies in Jainism in the West; By Dr. F. R. Hammના લેખનો અનુવાદ.

જૈન સાહિત્યનો અભ્યાસ

૯૩

હવે, પશ્ચિમના દેશોમાં જૈનદર્શન ઉપર લખાયેલા ગ્રંથો કેટલા છે અને કેટલા પ્રસિદ્ધ થયા છે તેનું લાંબું વર્ણન અહિં આપવું શક્ય નથી. માત્ર આ કાર્યના થોડાક પ્રવાહો બનાવીને સંતોષ પામવો પડશે. સમગ્ર જૈનદર્શનના સિદ્ધાંતો યુરોપની ત્રણે મુખ્ય સંશોધન કરતી ભાષાઓ જેવી કે અંગ્રેજી, ફ્રેંચ અને જર્મનમાં અંશરૂપે થઈ ચૂક્યા છે. ડૉ. વૉન ગ્લાસેનાપતું પુસ્તક તો મુખ્યત્વે મધ્યકાલીન સમયના સંસ્કૃત ગ્રંથો પર આધાર રાખે છે, સારે ડૉ. શુધ્ધીંગનું પુસ્તક પહેલી જ વાર પ્રાચીન પ્રાકૃત આગમો પ્રમાણે લખાયેલું છે. આ બંને પુસ્તકો જર્મનભાષામાં લખાઈ પ્રસિદ્ધ થઈ ચૂક્યા છે. આમ બંનેવાળી હિંદુસ્થાનના માણસો, ખાસ કરીને જૈનો તેનો લાભ ઉઠાવી શકતા નથી તે શોકની વાત છે, કારણ કે જર્મન ભાષાથી તેઓ અજાન છે. યુરોપમાં પ્રાકૃત ભાષાનો કોઈ મોટો શબ્દકોશ પણ નથી પ્રસિદ્ધ થયો. જે કે પીશલેહેમયંદ્રાચાર્યની બહુમૂલ્ય 'દેશીનામમાલા'ની આવૃત્તિ બહાર પાડી છે. ધણુંખૂં ફરેક પ્રાકૃત ગ્રંથ જે યુરોપમાં બહાર પડે છે તેમાં શબ્દોના અર્થ અને પર્યાયો આપવામાં આવે છે. વળી સૌથી પ્રથમ પ્રાકૃત ભાષાઓનું સર્વાંગી વ્યાકરણ તૈયાર કરનાર પણ પીશલ જ છે, કે જે વ્યાકરણ હજી સુધી પણ સર્વોત્કૃષ્ટ છે. (૪. સ. ૧૯૦૯) આમ તો, ઘણા જ જૈન ગ્રંથોનું સંપાદન થઈ ગયું છે, કેટલાક ગ્રંથો અંગ્રેજીમાં, કેટલાક ગ્રંથો જર્મન ભાષામાં અનુવાદિત થઈ ગયા છે. આ કાર્ય જેકાબી, લેન-માન, શુધ્ધીંગ, કિરફેલ અને બીજા અનેક વિદ્વાનોએ કર્યું છે. વળી ઉપરોક્ત વિદ્વાનો માહેના એકે તો Indian cosmography (વિશ્વરચના વર્ણન શાસ્ત્ર)નું એક માત્ર પ્રમાણભૂત પુસ્તક લખ્યું છે અને તેનો મોટો ભાગ જૈન દર્શનને સ્પર્શે છે અને શ્વેતાંબર તથા દિગંબર બંનેના મતોનો ઉલ્લેખ કરે છે.

જ્યારે અત્યાર સુધી આપણે જે ચર્ચા કરી તેમાં મુખ્યત્વે એમ દેખાયું છે કે ઘણાખરા વિદ્વાનોએ જૈન આગમો ખાસ કરીને શ્વેતાંબર પર લક્ષ દોડાવ્યું છે સારે કથા સાહિત્ય કે જે સંસ્કૃત, પ્રાકૃત,

અને અપભ્રંશ ભાષાઓમાં લખાયેલું છે તે પણ કેટલાક દસકાઓથી સંશોધનનો વિષય બની ચૂક્યું છે. ડૉ. જેકાબીએ તો પ્રાકૃત અને સંસ્કૃતભાષાઓમાં લખાયેલી કેટલીએ લાંબી કથાઓનું સંપાદન કરી નાંખ્યું છે. તદુપરાંત પાશ્વમમાં અપભ્રંશભાષાના તલસ્પર્શી અભ્યાસના સ્થાપક પણ જેકાબી જ છે. ખાસ કરીને અપભ્રંશભાષાના સંશોધનક્ષેત્રમાં શ્વેતાંબર અને દિગંબર મંતવ્યોનો તુલનાત્મક અભ્યાસ કરાયો છે. આ હકીકતના અનુસંધાનમાં, ડૉ. એલ્સોર્ફ સંપાદિત હરિવંશપુરાણનો ઉલ્લેખ કરવો ખાસ જરૂરી છે, કારણ કે આમાં ટિપ્પણી સહિત મૂલ વસ્તુ છે એટલું જ નહિ પણ જેટલી મળી શકે તેટલી પ્રતો ઉપરથી જૈન હરિવંશની સર્વતોમુખી સમીક્ષા કરવામાં આવી છે. શ્વેતાંબર અને દિગંબર બંનેના કથા સાહિત્ય વચ્ચે ઘણો જ રસિક અને પરસ્પરસદ્દશ સંબંધો છે એટલું જ નહિ પરંતુ બૌદ્ધ અને બ્રાહ્મણ કથા સાહિત્ય સાથે પણ ઘણું જ સાદૃશ્ય જોવામાં આવે છે.

આ ઉપરથી કોઈએ એમ માની લેવાનું સાહસ ન કરવું જોઈએ કે, ભારતીય પ્રાચ્યવિદ્યાસંશોધનના જૈન વિભાગના સંશોધનનું કામ કેવળ પશ્ચિમે જ કર્યું છે. અહિં અમારા લેખનો ઉદ્દેશ માત્ર એટલો જ છે કે બીન-ભારતીય વિદ્વાનોએ કેટલું સંશોધન કર્યું છે. હિંદુસ્થાનમાં તો પુષ્કળ સંસ્કૃત અને પ્રાકૃત વિદ્વાન પંડિતોએ આ ક્ષેત્રમાં ઘણું જ સરસ કામ કરેલું છે અને ખાસ કરીને જૈનસાહિત્યમાં; પરંતુ પ્રાચ્ય વિદ્વાનો કોઈ પણ સંશોધન ક્ષેત્રમાં નથી બન્યું તેવું જૈન વિભાગમાં બની શક્યું છે અને તે એ છે કે ભારતીય વિદ્વાનો અને જૈન સંઘના સાધુ વિદ્વાનોએ કરેલા સંશોધન કાર્યમાં સીધી રીતે અથવા પરોક્ષ રીતે યુરોપીય વિદ્વાનોએ પણ સહાય સાથ આપ્યો છે. અને આપણે એવી ઇચ્છા રાખીએ-જે કે આ પરસ્પર સાથ આવશ્યક છે કે ભવિષ્યમાં પણ પૂર્વ પશ્ચિમના વિદ્વાનો સાથે મળીને સંશોધન કાર્ય આગળ ધપાવશે.

આ વાત બહુ જ જરૂરી પણ છે, કારણ કે

વર્તમાન સમાચાર

શિક્ષણપ્રેમીના સ્વર્ગવાસ

શાસનદીપક મુનિવર્ય શ્રી વિદ્યાવિજયજી મહારાજ શિવપુરી મુકામે મા. વ. ૧૨ મંગળવારે કાળધર્મ પામ્યાના સમાચારની નોંધ લેતા અમે દિલગીરી વ્યક્ત કરીએ છીએ.

તેઓશ્રીના કાળધર્મથી જૈન સમાજને કદી ન પૂરી શકાય તેવા એક સમર્થ શિક્ષણપ્રેમી, વ્યવસ્થાપક અને વિદ્વાન સાહિત્યકારની ખોટ પડી છે.

સ્વ. આચાર્ય વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી જૈનધર્મનો દેશવિદેશમાં પ્રચાર કરવામાં અને જૈન શિક્ષણ તથા સાહિત્યની ઉજવણી સેવા બજાવવામાં જે યશ સંપાદન કર્યો છે, તેમાં તેઓશ્રીના એક સમર્થ શિષ્યરત્ન તરીકે મુનિ શ્રી વિદ્યાવિજયજી મહારાજનો પણ નોંધપાત્ર ફાળો હતો. એક પરમ ગુરુભક્ત તરીકે તેઓ હર-હંમેશ જાગૃત રહેતા. ગુરુદેવના કાર્યોને અપનાવવા માટે તેઓ અવિરતપણે ઝંઝૂમ્યા અને પોતાનું કર્તવ્ય બજાવતા દેહ છોડ્યો. શિવપુરીનું વીરતત્વ પ્રકાશક મંડળ, આજે જે વિકાસ સાધી શક્યું અને એક કોલેજની કક્ષાએ પહોંચી સરકારો ગ્રાન્ટ મેળવવા સુધી શક્તિશાળી બન્યું હોય તો તે પૂ. વિદ્યાવિજયજી મહારાજની કર્તવ્યપરાયણતાને આભારી છે.

શિષ્ટ સંસ્કૃત સાહિત્ય (Classical) ના ક્ષેત્રની સીમા ધણે અંશે નિશ્ચિત થઈ શકી છે; જે કે નવું સંશોધન એમાં થશે પણ ખરું, પરંતુ જૈનસાહિત્યની અપાર વિશાળતાની મર્યાદા જોઈ પણ શકાતી નથી. હજુ તો સંશોધનનાં ચાલીસ વરસ માંડ થયાં હશે ત્યાં તો અપભ્રંશ સાહિત્ય પશ્ચિમના વિદ્વાનોને હાથ લાગ્યું. સંપાદન કાર્ય માટે વાટ જોતી હજારો પ્રતો છે. આ તો પ્રથમ ડગલું જ ગણાય, કારણ કે અપભ્રંશ સાહિત્ય પણ ઘણું વિશાળ છે અને અમને બરાબર ખબર છે કે આવા સાહિત્યના અનેક ગુપ્ત ભંડારો છે કે જેના રસિકો અને માલિકો તેમાં રહેલ સાહિત્ય

શિક્ષણ, સાહિત્યપ્રચાર અને સમયધર્મને માટે સ્વ. પૂજ્ય આચાર્યશ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીએ પોતાનું સર્વસ્વ અર્પણ કર્યું. તેમ મુનિ શ્રી વિદ્યાવિજયજી મહારાજે શિક્ષણ અને સાહિત્ય માટે ઘણી સુંદર સેવા બજાવી છે, સાધુ-સમાજના ઐક્ય માટે સાધુ-સંમેલનને સફળ બનાવવામાં પણ તેઓશ્રીનો ફાળો મહત્વનો હતો. આજે સમયપારખું તેજસ્વી સાધુઓની આપણામાં ઉણપ છે તેવા સમયે પૂજ્ય આચાર્યશ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજના વિયોગ પછી તરત જ મુનિ શ્રી વિદ્યાવિજયજી મહારાજનો વિયોગ શિક્ષણ-પ્રેમી સમાજને માટે ભરૂર દુઃખનો વિષય છે.

તેઓશ્રીએ વીરતત્વ પ્રકાશક મંડળના વિકાસને છેલ્લા છેલ્લા પોતાના જીવનનું પરમકર્તવ્ય બનાવ્યું હતું અને તેનો સુંદર વિકાસ પણ તેઓશ્રી સાધી શક્યા હતા. જૈન સાહિત્યની સેવા પણ સારી રીતે બજાવી છે. હવે તેઓશ્રીના દેહવિલયથી આજે શિવપુરીની સંસ્થાની જવાબદારીના સમાજે ગંભીરપણે વિચાર કરવાનો રહે છે. વીરતત્વ પ્રકાશક મંડળની જ્ઞાન-પરબ અને સાહિત્ય વિષયક પ્રવૃત્તિ સદાકાળ જીવંત રહે તેવા પ્રયત્ન પહેલી તક ચોજવાનો રહે છે.

ગુજરાતનું સાઠંબા એ તેઓશ્રીનું જન્મસ્થળ

બીજને દેખાડવાની પણ સાફ ના પાડે છે. આ ગુપ્ત ભંડારોની બાબતમાં આપણને યુરોપીયન પંડિતોની સહાય બીલકુલ ન મળી શકે એ સ્વાભાવિક છે, પરંતુ છેલ્લા વિશ્વયુદ્ધ અને તેમાંથી ઉત્પન્ન થયેલ સંઘર્ષો કે જેના પ્રત્યાઘાતો હિંદ કરતાં યુરોપમાં વધારે પડ્યા છે, તે સંઘર્ષો હોવા છતાં, યુરોપ અને અન્ય દેશોમાં અનેક ઉત્સાહી અને યુવાન પ્રાચ્ય-વિદ્યાના અભ્યાસીઓ પડ્યા છે કે જેઓ આ મહત્વના સંશોધનકાર્યમાં મદદ કરી રહ્યા છે અથવા તો ભવિષ્યમાં સક્રિય મદદ થઈ શકે તે માટે તેના અભ્યાસની તૈયારી કરી રહ્યા છે

અંજલિ ભાવનગર શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભાના હોલમાં તા. ૨૬-૧૨-૫૪ રવિવારના એક બહેર સભા શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા, શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, શ્રી યશોવિજય જૈન ગ્રંથમાળા તથા શ્રી વિજયધર્મ પ્રકાશક સભાના સંયુક્ત સહકારથી રાત્રીના ૮ કલાકે જૈન સમાજના આગેવાન શેઠ શ્રી ખાન્તિલાલ અમરચંદ વોરાના પ્રમુખ-સ્થાને મળી હતી.

તેમાં પંડિતશ્રી જગજીવનદાસ પોપટલાલ, શેઠશ્રી હરિલાલ દેવચંદ, શ્રીયુત્તમચરલાલ નાનચંદ શાહ અને ગાંધી અભેયંદ ભગવાનદાસે સ્વર્ગસ્થનાં જીવન અને કાર્યપ્રસંગોના પોતાના અનુભવોમાંથી વિવેચન કર્યું હતું અને અંજલિ અર્પણો ઠરાવ કરવામાં આવ્યો હતો.

કાળધર્મ પામ્યા.

યુગવીર આચાર્ય વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજના પટ્ટધર આચાર્ય શ્રી વિજય-સમુદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજના શિષ્ય મુનિ શ્રી નીતિવિજયજી મહારાજ તા. ૮-૧-૫૫ શનિવારે સુગંધખાતે આદીશ્વરજીની ધર્મશાળામાં હૃદયવ્યાધિથી કાળધર્મ પામ્યા છે.

તેઓશ્રી જંબુસરના વતની હતા, જંબુસર પધારતા કોઈપણ સાધુ-સાધ્વીની સમભાવે તેઓ હંમેશા સેવાસુશ્રુષા કરતા હતા. તેઓએ પોતાના પુત્ર સુરેન્દ્રભાઈને સં. ૨૦૦૦ માં વરકાણા મુકામે ધામધૂમથી દીક્ષા અપાવી હતી, જેઓ આજે મુનિ જનકવિજયજીના નામથી સુવિખ્યાત છે. મુનિ નીતિવિજયજીએ સં. ૨૦૦૮ ના મા. વ. ૩ ના પાલીતાણા-ખાતે આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજયવલ્લભસૂરીશ્વરજીના હસ્તે દીક્ષા અંગીકાર કરી હતી.

તેઓશ્રી સ્વભાવે શાન્ત અને ભદ્રિક હતા, અને જ્ઞાન-ધ્યાનમાં હંમેશા તત્પર રહેતા. અમો સદ્ગતના આત્માની શાન્તિ પ્રાર્થિએ છીએ.

હતું. સામાન્ય સંયોગોમાં તેઓ ઉછર્યા, લઘુ વયમાં જ માત-પિતાનો વિયોગ થતા મોસાળ પક્ષનો સહારો લઈ મોટા થયા, અને એક મિત્રનો સુયોગ મળી જતાં કલકત્તા મુકામે તેઓશ્રીએ દીક્ષા અંગીકાર કરી, અને અડસઠ વર્ષનો લાંબો દીક્ષાપર્યાય ઓજસ્વી રીતે પાળી તેઓશ્રી પોતાના જીવનને ધન્ય બનાવી ગયા છે.

અમે સદ્ગતના આત્માની પરમ શાન્તિ પ્રાર્થાએ છીએ.

૨૫૦ સંતોકથેન

ભાવસાર કોમના જૈન સ્ત્રીરત્ન શ્રી સંતોકથેન કરશનદાસ ગુંદોગરાતું સડસઠ વર્ષની વૃદ્ધ વયે પાવાપુરીખાતે માગશ્વર વદ ૧૦ ના રોજ થએલ અવસાનની નેધ લેતા અમે દિલ્લીરી વ્યક્ત કરીએ છીએ.

સંતોકથેનતું જીવન એક 'સખળા નારી' ના વિરલ દષ્ટાન્ત સમાન હતું.

સામાન્ય સંયોગોમાં તેઓ જન્મ્યા, તેમનો ગૃહ-સંસાર પણ સામાન્ય સંયોગોમાં શરૂ થયો હતો, પરંતુ સાહસ અને ઉદ્યોગ તેઓશ્રીના જીવન સાથે વણાયો હતા. બે રૂપિયા ઉછીના લઈને રેંડીયાથી તેઓએ પોતાના જીવનની શરૂઆત કરી, દડીઓ બનાવી, પાણી ભર્યા, અને ધીમે ધીમે બે ચાર સાળ વસાવી રેંડીનીંગ મીલની શરૂઆત કરી. તેઓ રેંડીનીંગ અને વીવીંગ એમ બે મોટી મોલોના માલેક થવાની કક્ષાએ પહોંચી શક્યા હતા.

સ્વાશ્રય અને સ્વાવલંબનથી જેમ લાખો રૂપિયા તેઓએ મેળવ્યા તેવી જ ઉદારતાથી તેઓશ્રીએ સારું દાન કર્યું. પયુષણ પર્વમાં ભાવનગર જૈન સંઘના જમણ માટે, તથા વડવા આયંબીલ શાળા માટે તેઓશ્રીએ અડધા અડધા લાખની રકમ આપી છે. તેમજ ભાવસાર જૈન બોર્ડિંગની સ્થાપના તથા અન્ય શુભ પ્રવૃત્તિઓમાં તેઓશ્રીએ મોટી રકમ ઉદાર દીક્ષથી આપી છે તેઓશ્રીના દાનનો સરવાળો પાંચ લાખ લગભગનો થઈ ગય છે છતાં પ્રતિષ્ઠા કે જાહેરાતનો તેઓને મોહ ન હતો.

પોતાનો દેહ અશક્ત હતો, પથારીમાંથી ઊભા થવાની શક્તિ ન હતી, એમ છતાં શિખરજીની યાત્રાનો સંઘ કાઢવાની તેઓને ભાવના થઈ અને કેવળ શ્રદ્ધાબળથી એક સો યાત્રિકા સાથે લઈને તેઓશ્રી શિખરજીની યાત્રાએ ગયા હતા. માગમાં પાવાપુરીની પુણ્યભૂમિમાં તેઓશ્રીનું અવસાન થયું. એટલે મૃત્યુની દૃષ્ટિએ તો તેઓ ખાટયાં તેમ કહી શકાય, પરંતુ આપણે પોતાનું જીવન સજ્જન અને ઉદાર દિલ્લી મોટી સખાવત કરનાર જૈન સમાજમાં આવી વીર-નારી જવલ્લે જ હોય છે એટલે આપણને એક વીર-નારીની ખોટ પડી તે દુઃખનો વિષય ગણાય.

આ સહાના પણ તેઓ શુભેચ્છક હતા અને સમા દ્વારા સાહિત્યભક્તિ કરવાની તેઓશ્રીની ભાવના હતી. અમે સદ્ગતના આત્માની શાન્તિ ધ્વજીએ છીએ.

છપાય છે

જ્ઞાનપ્રદીપ (ત્રણે ભાગ સાથે) સંપૂર્ણ

છપાય છે

લેખક—સદ્ગત શાંતભૂર્તિ વિદ્વાન આચાર્ય શ્રી વિજયકરતૂરસૂરીધરજી મહારાજ.

જૈન-જૈનેતર અદ્યક્ષ દરેક મનુષ્યથી પણ સરલ રીતે સમજી શકાય, તેમજ ઉચ્ચ સંસ્કારી જીવન કેમ જીવી શકાય અને જીવનમાં આવતાં અનેક સુખ, દુઃખના પ્રસંગોએ સમયિત કેવી પ્રવૃત્તિ આદરી શકાય, તેનું દિશાસૂચન કરાવનાર, અનંતકાળથી સંસારમાં રહી જતા આત્માને સાચો રાહ બતાવનાર, સન્માર્ગ, સ્વર્ગ અને મોક્ષ મેળવવા માટે અચૂક માર્ગદર્શક, કપરા વર્તમાન કાળમાં સાચું સુખ, સાચી શાંતિ આપનાર, અદિસા અને સર્વ પ્રત્યે ભ્રાતૃભાવ ઉત્પન્ન કરાવનાર, નિરંતર પઠન, પાઠન માટે અતિ ઉપયોગી શાસ્ત્રોના અચ્છાદન અને અનુભવપૂર્ણ રીતે સદ્ગત આચાર્ય મહારાજે લખેલો આ સુંદર ગ્રંથ છે. શ્રી પાલનપુર શ્રીસંઘના ઉપર આચાર્ય મહારાજે કરેલા ઉપકાર માટે ગુરુભક્તિ નિમિત્તે અને સ્મરણાર્થે થયેલા ફંડની આર્થિક સહાયત્વે આ ગ્રંથ ઊંચા કાગળો ઉપર સુંદર ગુજરાતી ટાઇપમાં આકર્ષક આર્થિક સાથે અમારા તરફથી છપાય છે.

સભાના મેમ્બર થવાથી થતો અપૂર્વ લાભ.

શ. ૫૦૧) શ. પાંચસો એક આપનાર ગૃહસ્થ સભાના પેટ્રન થઈ શકે છે. તેમને છેલ્લા પાંચ વર્ષમાં પ્રગટ થયેલા ગુજરાતી પ્રકાશનો બેટ તરીકે મળી શકે છે.

શ. ૧૦૧) પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર થનારને ચાલુ વર્ષના બધા ગુજરાતી પ્રકાશનો બેટ મળી શકે છે અને અગાઉના વર્ષના પુસ્તકો પુરાંત હશે તે પેટ્રન તથા લાઇફ મેમ્બરને પોષ્ટી કિંમતે મળી શકે છે.

શ. ૫૧) બીજા વર્ગના લાઇફ મેમ્બર. તેમને પુસ્તકની જે કિંમત હશે તેમાંથી ત્રણ રૂપિયા કમી કરી બાકીની કિંમતે આ વરસના પુસ્તકો બેટ મળી શકશે; પણ શ. ૫૦) વધુ ભરી પહેલા વર્ગમાં આવનારને પહેલા વર્ગને મળતો લાભ મળશે. બીજા વર્ગમાં જે રહેનારને ત્રણ રૂપિયાની કિંમતના બેટ મળશે.

શ. ૧૦૧) ભરનાર પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરને ત્રીસેતા સાત વર્ષોમાં જે પુસ્તકો બેટ આપવામાં આવ્યા છે તે ત્રીસે મુજબ છે. સાત વર્ષ પહેલાં થયેલા પેટ્રન સાહેબો અને લાઇફ મેમ્બરોને બેટ આપવામાં આવેલા ગ્રંથોની કિંમત ઘણી મોટી છે. જેમાંથી પેટ્રન થનાર મહાશયોને છેલ્લા પાંચ વર્ષના પુસ્તકો બેટ મળશે.

સં. ૨૦૦૩માં	શ્રી સંઘપતિ ચરિત્ર—(સચિત્ર)	કિં. શ. ૬-૮-૦
	શ્રી મહાવીર ભગવાનનાં યુગની મહાદેવીઓ	” ” ૩-૮-૦
સં. ૨૦૦૪માં	શ્રી વસુદેવ હિંદી ભાષાંતર	” ” ૧૫-૦-૦
	શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુ ચરિત્ર (સચિત્ર)	” ” ૭-૮-૦
સં. ૨૦૦૫માં	શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ ચરિત્ર (સચિત્ર)	” ” ૧૩-૦-૦
સં. ૨૦૦૬માં	શ્રી હમયન્તી ચરિત્ર (સચિત્ર)	” ” ૬-૮-૦
	જ્ઞાન પ્રદીપ ભાગ ૨	” ” ૪-૦-૦
	આદર્શ સ્ત્રી રત્નો ભાગ ૨	” ” ૨-૦-૦
સં. ૨૦૦૭	શ્રી કથારત્નકોષ ભાષાંતર ગુજરાતી ભાગ ૧	” ” ૧૦-૦-૦
” ૨૦૦૮	શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર (સચિત્ર)	” ” ૬-૦-૦
	શ્રી અનેકાન્તવાદ (ગુજરાતી)	” ” ૧-૦-૦
	ભક્તિ ભાવના નૂતન સ્તવનાવળી	” ” ૦-૮-૦
સં. ૨૦૦૯માં	શ્રી શ્રેયાંસનાથ ચરિત્ર-સચિત્ર	” ” ૭-૮-૦
	જ્ઞાન-પ્રદીપ ભાગ ત્રીજો	” ” ૨-૦-૦
	નમસ્કાર મહામંત્ર	” ” ૧-૦-૦
		શ. ૮૬-૦-૦

હવે આપવાના બેટના પુસ્તકો નવા તૈયાર થશે ત્યાં સુધી નવા થનાર લાઇફ મેમ્બરને ઉપરોક્ત સં. ૨૦૦૬ ના બેટના પુસ્તકો બેટ મળશે. ૨૦૧૦-૨૦૧૧ ના બેટ પુસ્તકો માટે શ્રી કથારત્નકોષ ભાગ બીજો તૈયાર થાય છે.

પહેલા વર્ગના લાઇફ મેમ્બરની શ્રી શ. ૧૦૧) ભર્યેથી શ. ૧૩) તું શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર શ. ૭) વધુ ભર્યેથી આપવામાં આવશે. માટે પ્રથમ વર્ગના લાઇફ મેમ્બર થઈ મળતા બેટના પુસ્તકોનો લાભ મેળવો. જેનું અંધુઓ અને બહેનોને પેટ્રન અને લાઇફ મેમ્બર થઈ નવા નવા સુંદર ગ્રંથો બેટ મેળવવા નંત્ર સૂચના છે.

જીવન વરસથી પ્રગટ થતું આત્માનંદ પ્રકાશ માસિક દર માસે જનંદગી સુધી બેટ મળશે. મેમ્બર થવામાં જેટલા વિલંબ થશે તેટલા વરસના બેટના પુસ્તકો ગુમાવવાના રહેશે; અત્યારસુધીમાં આશરે ૭૦૦ સંખ્યા લાઇફ મેમ્બરોની થઈ છે.

તા. ૧૩-૧-૫૩
૨૦૦૬ પોસ્ટ નં ૧૩

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા.
ભાવનગર

મુદ્રક : શાહ ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ-શ્રી મહાદેવ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ, દાણાપીઠ-ભાવનગર.